

ת"פ 29797/01/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 29797-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביב שטרית
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד זכות

גזר דין

חלק כללי

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (להלן: **כתב האישום**) הנאשם וגב' פלונית (להלן: **המתלוננת**) ניהלו מערכת יחסים זוגית משנת 2011 ועד שנת 2016, כאשר בשנת 2014 נולדה בתם המשותפת (להלן: **הבת הקטינה**). המתלוננת מתגוררת בנפרד מהנאשם ביחד עם בתה הקטינה בתל אביב ואילו הנאשם מתגורר בהרצליה, כאשר בין הצדדים הסדרי ראייה בנוגע למשמורת הבת הקטינה. במהלך מערכת היחסים בין הצדדים, נהג הנאשם באלימות פיזית, מילולית ונפשית כלפי המתלוננת וזאת לאורך תקופה ממושכת, וכך גם לאחר פרידתם. הנאשם נהג לאיים על המתלוננת בפגיעה בה, בסובביה, ובבתם הקטינה ולהטרידה, וזאת בעיקר על רקע הסדרי הראייה של הבת הקטינה.
2. הנאשם ביקש להודות בכתב האישום ובין הצדדים נרקם הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום וביום 13.04.22 הודה הנאשם והורשע בפני **ב-10 עבירות של אימים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: **החוק**), **ב-4 עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק** - לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ו**בעבירה 1 של תקיפה סתם - בת זוג** - לפי סעיף 382 (ב) לחוק.

עובדות כתב האישום

3. כתב האישום בו הודה הנאשם והורשע אינו כתב אישום שגרתי - הן בשל תוכנו והן בשים לב להיקפו. מדובר בכתב אישום אשר אוחד 16 עמודים עמוסים במלל רב, שהקורא אינו יכול להישאר אדיש לאמור בהם. עמוד אחר עמוד, אישום אחר אישום, מפורטים שלל אימוני החוזרים והקשים של הנאשם כלפי המתלוננת. קריאת כתב האישום מתחילתו ועד סופו מלמדת על הפגיעה הקשה שחוותה המתלוננת, על ההטרדה הבלתי אפשרית שהייתה מנת חלקה על פני תקופה של כשנה, ועל אירוע חמור של תקיפה במהלך שהותה בגינה הציבורית ביחד עם בתם הקטינה. קריאת כתב האישום לצד תצהיר נפגע העבירה

(ת/1) לא מותיר מקום לספק בדבר הנזק הכבד לו גרם הנאשם, האימה שחוותה ועודה חווה המתלוננת, החשש האמיתי של המתלוננת לחייה ולחיי בתם הקטינה והקריאה הנואשת שלה לעזרה. קריאת כתב האישום לצד ת/1 ולצד דבריה של המתלוננת בעדותה בבית המשפט והתרשמותי הבלתי אמצעית ממצבה, מלמדים על מקרה קשה וחמור של פגיעה מתמשכת, של נזק כבד לקורבן, שהשלכותיו ותיקונו עוד רחוקים מהעין בעת הזו.

4. כתב האישום מפרט את דבריו של הנאשם למתלוננת, מילה אחר מילה, כמו גם את מעשיו. מלל רב בוטה ואכזרי, אשר חזר על עצמו פעם אחר פעם ולאורך זמן ואשר נועד להפחיד את המתלוננת עד מוות. לדכא את חופש מחשבתה. לפגוע בשגרת חייה ובשגרת חיי בתה. לשלוט בכוחניות על חייה ועל רצונותיה. לעורר בה אימה ופחד עד שתמנע מלהתלונן במשטרה. איומים אשר הובילו את המתלוננת למהלכים נואשים ביניהם לחפש את קרבתו של הנאשם הפוגע ולו רק על מנת שלא יממש את איומיו ויחדל מהם - ניסיונות אשר עלו בתוהו. כתב האישום, רובו ככולו, הינו מסמך מהדהד של אלימות מילולית מתמשכת של נאשם שאינו רואה את הקורבן ואינו מתחשב ברגשותיו ואשר כל הווייתו והתנהלותו נועדו להשיג את מבוקשו באמצעות הפחדה ופגיעה.

5. כידוע, איום עשוי לבוא לידי ביטוי בשלל צורות ואופנים ותוכנו, על פי רוב, ילמד על מידת חומרתו. דבריו של הנאשם והאופן בו נאמרו מלמדים כאלף מונים על חומרתם, ובדומה למאשימה מצאתי אף אני לנכון לפרט את כלל האיומים, מילה אחר מילה, וזאת על מנת להמחיש את מידת חומרתם והמסוכנות הנשקפת מהם. להלן פירוט עובדות כתב האישום.

אישום ראשון (אישום שני לכתב האישום המקורי):

6. ביום 19.01.21, בשעה שאינה ידועה, הגיעה המתלוננת לדירתו של הנאשם כדי להעביר ספרים לבת הקטינה ששהתה אותה העת בדירתו של הנאשם. המתלוננת חיכתה ליד רכבה מחוץ לדירה. באותן הנסיבות שלחה המתלוננת לנאשם הודעה שהניחה את הספרים בתיבת הדואר של הדירה. הנאשם, כשהוא כועס וזועם, **יצא למרפסת הדירה כשהוא מחזיק בידו אבן, ואיים על המתלוננת בכך שצעק לעבר המתלוננת "שישחט אותה" תוך שעשה תנועה של שחיטה בגרון וכן עשה תנועה של זריקה האבן לעברה, אך לא זרק את האבן.** בתגובה לכך, **נבהלה המתלוננת והטילה על עצמה את מימיה.**

אישום שני (אישום 3 לכתב האישום המקורי):

7. ביום 05.02.21, בשעות הערב, שהתה הבת הקטינה עם המתלוננת בדירתה בהתאם להסדרי הראיה. בהמשך לאותן הנסיבות, התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה שהוא בא לקחת את הבת וכן אמר לה "שלא מעניין אותנו כלום והיא לא קיימת בשבילי". בהמשך, הגיע הנאשם לקחת את הבת הקטינה והם סיכמו כי יחזיר אותה בחזרה בשעה 20:00 בערב. משהנאשם לא החזיר את הבת הקטינה, נסעה המתלוננת לדירתו של הנאשם ביחד עם אחיה וזאת בכדי לקחת את הבת הקטינה, וחזרה לדירתה עם בתה. בהמשך הערב, בשיחות טלפוניות שנערכו בין הנאשם למתלוננת ועל רקע המתואר לעיל, איים הנאשם על המתלוננת

בפגיעה בה ובאימה, בכך שאמר: "אני לוקח אותה ועושה לך בלאגן רצח תזהרי ממני... את אמא שלך אני אזיין... אני אוציא לך את העיניים, אני אדקור לך את הגרון אני אדקור לך, שמעת! אם אני רואה עוד פעם את אמא שלך אצלך אני בא לוקח את ע' מה אמרתי לך!".

8. בהמשך לאותן נסיבות, ועל רקע המתואר, ביום 06.02.21, במהלך היום, בשעה שאינה ידועה, במספר שיחות טלפוניות שנערכו בין הנאשם למתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בכך שאמר לה: "את תשלמי על זה ביוקר, את חודש לא מדברת עם ע' בטלפון בגלל זה... אני אלמד אותך על החוצפה הזאת להתקשר ולנתק ... מהיום חודש ימים, עד הראשון למרץ אני הולך אתך רק בעונשים מאוד קשים.. עד ראשון למרץ את לא מדברת עם ע' בטלפון כל עוד היא אצלי.. אני אלמד אותך על האובססיביות הזאת... תזדייני הודעתי לך זבל". בשיחה נוספת אמר לה הנאשם: "את הולכת לשלם, 20 שנה מהחיים אני מוריד לך את החיים עד שאת קופצת מהמרפסת, תזכרי טוב מה אני אומר לך ביי". בהמשך, בשיחת טלפון נוספת, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בה ובאחיה בכך שאמר לה: "אני אומר לך שתזכרי טוב שאני חייב לך שני לילות של ייסורים, של ייסורי אלוהים, של ייסורים של אלוהים ישמור, של הייסורים הכי רעים בעולם, אני לא עוזב אותך... אני מוציא לך את הנשמה, אני גומר לך את החיים, חכי תראי מה יהיה לך, תזכרי טוב מה אני אומר, אני אראה לך אתמול על ארוחת הערב, .. את מפחדת להביא אותו לפה, אני אשלח אותה לבית חולים אני אזיין לה את הצורה.. עכשיו הוא יפחד לבוא לפה, אני כמעט ירקתי עליו אתמול, כמעט ירדתי למטה ורציתי לדפוק לו בוקס לפנים היה נופל לרצפה לא קם יותר.. מגיע לך כמה ימים של ייסורים, ייסורים נוראיים מאל, שאני כלך תהיי שרופה, ביי".

9. בהמשך לאותן הנסיבות, בתאריך 08.02.21, בשעה שאינה ידועה, בשיחות טלפוניות שנערכו בין הנאשם למתלוננת, בעת שהבת הקטינה שהתה עם הנאשם בדירתו ובנוכחותה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בה באומרו לה: "החיים שלך גמורים ותחפשי לך עבודה חדשה, לא להתקשר לפה בחיים, ביי". עוד בהמשך, בשיחת טלפון נוספת שנערכה בין הנאשם למתלוננת אמר לה הנאשם:

"I am going to kill you" אוקי תקליטי אותי יאללה

its end of your story you"

finish with? I am going to

destroy your work, I am

going destroy tour life, i

am going to destroy

everything that connected

to you I am working now to
destroy your life? You better
to suicide, listen to me it's
,better for you to suicide
don?t suicide cause from
today from now I am going
to destroy your life every
moment? I am going to
"destroy your life

אישום שלישי (אישום 5 לכתב האישום המקורי)

10. ביום 17.4.2021 בשעה 20:30 שלח הנאשם למתלוננת הודעות באפליקציית וואטסאפ בעלות תוכן מאיים כדלקמן: "אני מזהיר אותך!! לא להתקרב אלינו. לא לבית שלנו, לא לבניין שלנו. אם את באה את מקבלת בלוק בראש. מהיום מלחמת עולם. ועל העיניים הצרות שלך והקנאה? אני אוציא לך את 2 העיניים!!! אעקור לך אותן!!! את המקור לכל הצרות שיש לי ולע' בחיים!!!!!! את צרת עין את אוכלת את הלב שאני עובר דירה. את אוכלת את הלב על הכל את עם עין צרה. אני אעקור לך את 2 העיניים. בת זונה". בהמשך, בשעה 22:00, כתב הנאשם למתלוננת: "ע' לא ממשיכה כאן גם אם תמותי וגם אם תביאי את מי שאת רוצה.. ומעכשיו אני מתחיל למרר לך את החיים. אני אראה לך מה זה לגרום לי לכעוס. מחר אני מוציא את ע' מבית הספר. נראה אותך מתקרבת לבית הספר ותראי מה אני עושה לך. מעשיו אין ברקסים מעכשיו אני חי לשבור אותך לחתיכות".

אישום רביעי (אישום 6 לכתב האישום המקורי)

11. בתאריך 23.4.21, במהלך חגיגת יום ההולדת של הבת הקטינה בגינה (להלן: החגיגה), כעס הנאשם על המתלוננת ועל אופן התנהלות החגיגה. באותן הנסיבות, בסוף החגיגה, בנוכחות בת דודתה של המתלוננת, לי לוי, איים הנאשם על המתלוננת בכך שהתקרב אליה ונצמד לפניה. המתלוננת אז ביקשה מהנאשם שייקח צעד אחורה והוא לא עשה כן. בהמשך, אמר הנאשם למתלוננת שמחר בשעה 16:00 הוא בא לקחת את ע' והמתלוננת השיבה שזאת השבת שלה והוא לא יכול לקחת את הבת. בהמשך, בתאריך 24.4.21, בשיחת טלפון, איים הנאשם בפגיעה במתלוננת בכך שאמר לה: "שואל אותך שאלה, את יודעת יש אנשים שאתה יכול לעשות איתם כל מיני דברים בחיים ויש אנשים שמא לעשות, אתה לא יכול. גם אני אישית, יש אנשים שאני יכול להתעסק איתם ויש אנשים שאני יודע שאני לא יכול להתעסק איתם כי כנראה שהתוצאות יהיו מאוד מאוד

כבדות. אז אני שואל אותך שאלה, האם את בהכרח ומודעת לכל המעשים שלך? כי הרי את מבינה שהמשטרה לא תפתור פה כלום. גם אם תזעק פה משטרה לא תפתור פה כלום. תוגש תלונה במשטרה מקסימום אני אהיה עצור לילה אחד הכל בסדר אני אהיה עם חברים שלי שם הכל טוב. אבל את מבינה שמאותו רגע את תחיי על כדורי הרגעה. ואת מבינה שמאותו רגע את לא תצאי מהבית. ואת מבינה שמאותו רגע כשאת תרדי למטה את לא תלכי ישר. את תלכי 360 מעלות כל שניה... יש לי שאלה אליך. אם אברג'יל מתקשר אלי ואומר לי מה עם החוב אתה לא משלם אותו. אומר לי בוא תביא את הכסף ואני אומר לולא אני לא בא אני מפחד ממך, האם את חושבת שהתוצאות יהיו טובות?... האם את מודעת למה שאת עושה מול רוני. את יודעת מי אני? את יודעת מה אני מסוגל לעשות? לא אני אעשה לך. אני לא אעשה לך כלום. אני לא אתן לך את העונג להגיד אבא פגע באמא. זה לא יקרה. האם את מודעת למה שאת עושה. זה לא בית משפט **.* זה לא תביעות. זה לא הולך להיות תביעות וזה לא הולך להיות בית משפט. אני לא הולך להיכנס לפרטים. זה לא הולך להיות בית משפט וזה לא הולך להיות תביעות שאני אתבע אותך. זה לא שמחר תקבלי מכתב על הסדרי ראייה, הרי זה לא יקרה. אני בכלל לא שם. את כנראה שכחת מה אמרתי לך. אחרי יואב אין לי מה להפסיד בחיים. אז עכשיו אני שואל אותך שאלה פשוטה. לא היום, לא עוד שבועיים לא חודש, אומר לך לא משנה הזמן. את מבינה שאני בן אדם שלא מתעסקים איתו? את מבינה ששמו לי מטען חבלה, הצמידו לי מתחת לרכב ובסוף שילמו לי פיצוי על זה? את יודעת מי הצמיד לי את המטען? אנשים שהם נחשבים לגדולים ביותר בארץ. ובסוף קיבלתי פיצוי. במקום לשלם 11 אלף דולר על הטבעת שילמתי חמש וחצי. על זה ששמו לי מטען מתחת לרכב. את מודעת עם מי את מדברת? אני פשוט מנסה להבין אם קצת איבדת את זה. או מי שמנחה אותך הוא כנראה לא יודע מי הנפשות הפועלות... לא לא לא, את לא מקשיבה. יש אלף דברים לעשות. לא אחד ולא עשרים ואני לא מאיים. אני פשוט שואל שאלה פשוטה. האם את מודעת למעשיך ולאחריות שיש על כתפך כלפיך וכלפי המשפחה שלך. כלפי הסובבים אותך. האם את מודעת לזה שאני בן אדם שכשאני מאבד את זה אין לי דין ודיין... שניה אחת, גם אם אני אהיה עצור בבית הסוהר. אני לא אהיה עצור בבית הסוהר. אני לא הרמתי עליך יד אני לא אתן לך את התענוג הזה. אבל גם אם אני אהיה בבית סוהר דברים יכולים לקרות. כמו כל בן אדם שיושב בבית סוהר שאנשים פגעו בו נפגעים בחוץ... את צריכה להבין שגם אם כל המדינה יודעת מה אמרתי אני ארצח את ורד ישב בבית משפט. ואם אני הייתי בניו יורק אז יחפשו את כל האנשים הקרובים אלי ויחקרו אותם ומה שאת רוצה, הם לא ימצאו כלום. לא יעזרו כלום כי צריך הוכחות בבית משפט. לבוא להראות באס אם אסים אני ארצח אותך? אז מה? מלא אנשים אומרים אני ארצח אותך? אין פה כלום. זה איום. אז מקבלים אזהרה על זה. מקבלים על תנאי על זה. אם אתה מורשע כן? אבל אם אתה בניו יורק ואין להם הוכחה שאני רצחתי אותך מה לא הבנת? מה את יכולה לעשות. רגע ואם תהיה מעורבת משטרה, לא משנה גם אם אמא שלך תזמין. לא את הזמנת, אמא שלך. מבחינתכם זה סוף העולם. אז אני רוצה שתביני שניה משהו. מה שעשית היום בארבע אין דרך חזרה מזה ותהיה פגיעה מאוד קשה...את הולכת איתי ראש בראש. את יודעת שאני יכול לבוא לאילנה ולחכות לך מתחת לבית שתגיעי ולקחת את ע' ולנסוע עם ע' לאילת לחודש.. את מבינה שאם הטלפון שלי יהיה סגור וזה קטן עלי ואני אהיה בקרית שמונה חודש ולא תשמעי ממני ומע' רק מהתקפת לב שלך, מהדפיקות לב שלך תאבדי את זה? יכול לקרות לך משהו? את מבינה שבשבילי זה קטן עלי? שזה שטויות. שזה כמו שאני אגיד לך שאני יורד לקנות קופסת סיגריות. את מבינה עם את מתעסקת?...קודם כל תורידי את הקול שלך אחד. שתיים, אל תדברי אלי בסגנון הזה, אל תדברי אלי בסגנון הזה ותיזהרי. תיזהרי. יש פה בן אדם על שני כדורי הרגעה כרגע שמדבר איתך בסגנון הזה. תיזהרי, עברת את כל הקווים. את פשוט טיפשה, את יודעת למה?

כי אם את אומרת לי אתה נוסע בכביש ופתאום משהו זורק לך משהו ואתה יוצא אליו ואומר מי אתה והוא מוציא סכין ודוקר אותך. את צודקת, אתה לא יודע מי האנשים. אל תביאי את עצמך למקומות שאת לא יודעת מי האנשים. ואני אגיד לך עוד משהו, את לא יודעת עלי חמישים אחוז. את חושבת שאת יודעת מי אני. עכשיו תקשיבי, לא צריך לפגוע בך פיזית כדי לפגוע בך. להפך עדיף לא לפגוע בך פיזית ולא אף אחד מהמשפחה שלך ולא לעשות שום פגיעה פיזית כלום. יש אלף דברים שיכולים להוציא אותך מדעתך ואת תאבדי את זה".

אישום חמישי (אישום 7 לכתב האישום המקורי)

12. מספר חודשים עובר לתאריך 31.12.21, ביום שישי, בעת שהמתלוננת שהתה עם הבת הקטינה בגינה הציבורית ברח' ויצמן בת"א, הגיע הנאשם למקום. באותן נסיבות, כעס הנאשם על המתלוננת, התקרב אליה, נצמד לפניה ותקף אותה שלא כדין, בכך שאחז את ידה בחוזקה ולאחר מכן אחז את צווארה וחנק אותה, עד אשר המתלוננת צרחה והנאשם חדל ממעשיו.

אישום שישי (אישום 8 לכתב האישום המקורי)

13. בתאריך 28.11.21, בחנוכה, ביקש הנאשם להדליק נר חנוכה עם המתלוננת ועם הבת הקטנה והמתלוננת הסכימה לכך. בהמשך, התקשרה המתלוננת לנאשם לשאול אותו מתי יגיע כי קבעה להדליק נר גם עם השכנים, או אז איים הנאשם עליה באומרו: "שום שכן שום אף אחד רק אני מדליק עם הבת שלי. את מדליקה איתי נר ראשון, מה לא מובן?... את מטומטמת וטיפשה כמו נעל... (הנאשם צועק) את זונה, בת זונה, זונה....תדליקי עם השכן אני אזיין אותך יא בת זונה". בהמשך, באותו מועד, במספר שיחות טלפון נוספות שנערכו בין הנאשם למתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "(הנאשם צועק) אני ארצח אותך יא בת זונה, יא שרמוטה. תעני לטלפון!... יא ב תזונה.. אמן תמותי. עכשיו תקשיבי לי טוב גרמת לי לדפיקות לב ולחץ בראש. אני נודר נדר שאין חזרה. אני נודר נדר אין חזרה. ממחר עד יום שישי על זה שגרמת לי לדפיקות לב. לא תראי את ע' עד יום שישי. אם את מתקרבת לע' אני ארצח אותך. שמעת?... אין כסף לא לבגדים, לא לחוג, לא לכלום. מעכשיו, מרגע זה אין כסף לא לבגדים, לא לחוג, לא לשום דבר, את לא מקבלת ממני כסף עד הודעה חדשה. את גרמת לי לדפיקות לב מאוד מאוד חזקות. כרגע יש לי לחץ בראש ובחזה. על זה את משלמת. אני אמרתי לך תגרמי לי לבריאות לא טובה את תשלמי ביוקר. (הנאשם צועק) לא לכסף לא לכלום, לא לפנות אלי. אני מודיע לך. ואם מחר, כל יום, אני נדרתי נדר. אם תשברי לי את הנדר אני ארצח אותך. אני מודיע לך ביי... תיזהרי ממני. מחר עד יום שלישי היא איתי כל יום. לא לדבר איתי. תקשיבי לי אני ארצח אותך תיזהרי ממני, אני ארצח אותך, אני ארצח אותך, אני ארצח אותך, אני ארצח אותך אני ארסך לך את הפנים". והמשיך: "תני לי את ע', אני נדרתי נדר אין לחזור אחורה, אני שם זין עליך את גרמת לי לדפיקות לב אני אגרם לך לדפיקות לב. בואי נראה אותך מוציאה את ע' מבית הספר השבוע בואי תנסי אותי בסדר? לא הולכת עם השכן, זה הכול. גרמת לי לדפיקות לב ולחץ במוח את לא רואה את ע' כל השבוע. בואי נראה אם יש לך אומץ להוציא את ע' מהבית ספר. יאללה לך לעשות מה שאת רוצה, תביאי לי את ע'. אני לא מוכן לדבר איתך, את לא מבינה? את גרמת לי לרע. הוצאת לי את כל האנרגיות הרעות שבך גרמת לי לרע. את תשלמי על זה כל השבוע. את תלמדי לא לעצבן אותי. יאללה תביאי לי את ע'.. את גרמת לי למחלה ואני בעקבות המחלה הזאת אמרתי שאת לא תראי את ע'".

כל השבוע. את גרמת לי לעצבים. ללחץ במוח לדפיקות לב ואני אמרתי לך שכל פעם שתעשי את זה את תקבלי עונש. אז הנה העונש שלך את לא רואה את ע' כל השבוע. מעבר לזה אני לא מוכן להוסיף מילה, אל תעני לי כי זה לא מעניין אותי מה שאת אומרת.. אני יודע שאת טיפשה כמו נעל ומטומטמת. אני לא מוכן לדבר איתך. את לא רואה אותה עד יום שישי מה את לא מבינה? את תעשי לי התקף לב אני אגרום לך להתקפות לב. אין מה לפתור היית צריכה לא לעצבן אותי לפני זה. עכשיו תשמעי את חוזרת על כל משפט חמש פעמים אני מתחיל לאבד את זה ואני אתחרע עליך. תיזהרי ממני. את לא יכולה לפתור, את גרמת לי להרגיש רע את תשלמי על זה פעם הבאה תלמדי לא לעשות איתי. וכל פעם מהיום שאת גורמת לי לדפיקות לב את לא רואה א תע' כל השבוע. אני נודר נדר ומודיע עכשיו. אני נודר נדר".

אישום שביעי (אישום התשיעי לכתבה האישום המקורי)

14. בתאריך 17.12.21, בעת שהמתלוננת שהתה בדירתה עם בתה, התקשר אליה הנאשם ואמר לה שהוא מגיע לדירתה עכשיו כדי לקחת את הבת. באותן הנסיבות, בשיחת הטלפון בעת שאמרה המתלוננת לנאשם שלא יגיע כי זה סוף השבוע שבו אמורה הבת הקטינה לשהות אצלה (במסגרת הסדרי ראייה), ובנוכחות הבת קטינה, איום הנאשם על המתלוננת בפגיעה בה ובאימה באומרו: "את ע' שתתכונן שתתלבש, תביאי לי את ע', את לא עונה לי! את לא עונה לי! אם אני צועק עכשיו פעם אחת את מתה! תיזהרי את בנאדם מת. אני אומר לך את בנאדם מת, מה שאת עושה כרגע, יעלה לך בחיים שלך! אני אומר לך תיזהרי! אל תעני לי! אני במצב שאסור לדבר איתי. אני עכשיו מתלבש, אני לא רוצה לשמוע אותך! את לא בנאדם שאני אנהל אתו. את מאוד טיפשה בשביל שאני אנהל אתך דו שיח. עכשיו תקשיבי לי טוב. אני מציע לך *** , תיזהרי, במילים שלך. תיזהרי ממני! את לא יודעת כמה אני מסוכן, תיזהרי ממני ***. אל תעני לי. אם אני אצעק החיים שלך נגמרו. תיזהרי אם את תגרמי לי להתעצבן החיים של יגמרו! אני מציע לך להיזהר ממני. עכשיו על מה שאמרת לי על ע' שהיא בלחץ, את תשלמי על הלחץ הזה. אמא שלך גמרה על ע'. ע' לא רואה את אמא שלך יותר. את משחקת אותה גיבורה? בואי נראה כמה את גיבורה. את תשלמי על המשפט הזה. מבחנתי אמרת "יהיה משטרה". אני מת שתביאי משטרה. כי ביום שתביאי משטרה את לא תראי את הבת שלך יותר בחיים שלך. ואני מבטיח לך את זה. עכשיו אני לא רוצה לשמוע אותך אל תעני לי. אל תשחקי איתי. אל תוסיפי, כי זה רק יהי לך יותר גרוע. אני שוטף פנים ואני בדרך אליך ושע' תהיה מוכנה. אני מודיע לך, אני עולה למעלה, הביתה גם. אני לא מחכה לה למטה גם. אני עולה לאמא שלך להגיד לה משהו בפנים. אני בדרך אליכם. ביי. שע' תהיה מוכנה. אמא שלך מתה, אמא לך לא קיימת יותר. אמא שלך מתה, לא קיימת יותר. אני בא לקחת את ע'". בהמשך, בשיחת טלפון נוספת, איום הנאשם על המתלוננת באומרו: "בואי נבדוק איזה בלאגן את מסוגלת לעשות. תזמיני משטרה. בסדר? בואי. תזמיני משטרה. עכשיו אני בא, אם מקודם עוד היה אחוז אחד שאני לא אבוא, עכשיו אני בא על אלף אחוז! תזמיני משטרה בסדר? בואי נראה אותך מזמינה משטרה. בסדר? אני רוצה לראות אותך מזמינה משטרה. אותך או את אמא שלך מזמינה משטרה. בסדר? אני רוצה לראות משטרה מגיעה ליד הבית ליד הבת שלי שהיא בוכה. תקשיבי לי טוב, יהיה לך אולי כמה ימים לחיות, את בן אדם מת. אני בדרך לקחת את ע'. אני בא לרסק לך את ת'פנים ליד אמא שלך, ואני מרסק לאמא שלך את הפנים. תקשיבי לי טוב כדאי שתסתמי את הפה שלך כרגע ולא תדברי איתי חצי מיל. עוד חצי מילה אני מרסק לך ת'פנים ליד ע' וליד אמא שך חצי מילה מהרגע שאני מגיע זה סוף החיים שלך. לאמלל לך ת'חיים את מתה. את בנאדם מת. ואמא שלך, אני בא אליה עכשיו הביתה אני אגיד לה מה אני חושב בפנים. יאללה ביי". בהמשך בשיחה נוספת איום הנאשם

על המתלוננת באומרו: "תני לי לשתף אותך במשהו, אני מציע לך את רוצה לשמור על החיים שלך, על החיים שלי ושלך, אני מציע לך אל תעני לי אני מסוכן מאוד, תזהרי ממני, אל תעני לי, לא רוצה לשמוע ממך חצי מילה, אני הבנתי את כל מה שקורה שם בבית, את תערבי את ע', אל תגידי לה חצי מילה, אמא שלך לא נפגשת עם ע' על זה, עכשיו תקשיבי לי זה לא יעזור לך בית דין, את לא מכירה אותי. אני אשב על זה מאסר עולם, אני לא רוצה לשמוע עוד חצי מילה. תקשיבי לי, אני לא מציע לך לדבר איתי, אני לא מציע לך לענות לי, תזהרי *** אני לא צוחק אתך, זה לא עוד אחת מהעלילות... אני אומר לך תזהרי ממני.... עכשיו תשמעי אותי טוב אם את תדברי איתי חצי מילה, אני אומר לך את תפגעי בצורה, זה לא עוד אחד מהשיחות, אני עכשיו לא איבדתי את זה, אני נושם עמוק כי אני לא רוצה להתעצבן, כי אם אני אתעצבן אני אבוא ואפגע באמא שלך פיזית, אז אני מציע שתירגעי ועל ידי כן אני גם אפגע בך פיזית, כדאי שתירגעי, כדאי שתשבי בשקט ואל תעני לי, אני יודע מה קורה שם, את רוצה ללכת למלחמת עולם?, אין בעיה אני אגיע, תעשי בעיות אני לא אעשה כלום אני אלך, את לא תראי את הבת שלך יותר, תעשי מה שאתה רוצה. לא נפגשת עם סבתא יותר, עכשיו תשמעי אותי שניה, אם את מדברת איתי עוד פעם ליד ע' ואת אומרת לי מיל afraid (ע' פוחדת) את תפגעי קשות, את פוגעת בבת שלי. על המשפט שאמרת לי, על המשפט שאמרת לי, את הולכת לשלם ממש ממש ביוקר. את לא מבינה שהחיים שלך ביד הלשון, את הולכת לשלם על זה, עכשיו אני לא רוצה לשמוע חצי מילה על זה, אני סוגר את הטלפון, את לא עונה לי, ע' לא רואה את סבתא יותר, אני בדרך לקחת את ע' עכשיו, אני יוצא עוד 3 דקות, אם אני שומע חצי מילה אצלך בבית, אני לא נכנס איתך למלחמות אני פשוט מסתובב והולך. תעזבי את הארץ. את לא תעני לי, את לא תעני לי, את לא תעני לי, לא כדאי לך לענות לי, אל תעני לי לא כדאי לך, את מסבכת אותך יותר, אל תעני לי, היום הבנתי הכול, ע' לא גדלה יותר עם סבתא שלך, אמא שלך, ע' בחיים יותר לא תהיה עם אמא שלך לבד, בחיים. אם אני אגיד עוד פעם עכשיו, שאני בא לקחת את ע' ואת אומרת לי לא, זה הסוף שלך!, אני הנה אני אומר, אני בא לקחת את ע', מה אמרת? לא שמעתי? מה אמרת? אני עכשיו יוצא מהבית, אם אני אגיע עד אלייך ואני אשמע לא, אני לא רוצה לדבר יותר מדי, אני אסתובב ואלך, אבל מאותו רגע זהו נגמר הסיפור, תעשי עם זה מה שאת רוצה, אני לא רוצה לשמוע חצי מילה, חצי מילה, ואני עולה לקחת אותה מהבית, אני בדרך, ביי". עוד בהמשך בשיחת טלפון נוספת, בעת שהבת נכחה ליד המתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "לא לדבר איתי, לא לדבר איתי, את לא מדברת איתי חצי מילה, אני לא רוצה כרגע, שיהיה מצב נוראי בשבת לא מתאים לי, נדחה את זה ליום ראשון, אני אנהל שיחה איתך ביום ראשון, ביום ראשון אגיד לך מה קורה, ואנחנו נשתנה מהיום, כרגע אל תדברי איתי, אני מבקש של תדברי איתי, לא כדאי לך, אני אומר לך לא כדאי לך אל תכנסי איתי לזה, אם אני אאבד את זה יקרו דברים רעים, ואני לא רוצה לפגוע בבת שלנו, ע' לא נפגשת עם סבתא יותר וזהו, אל תעני לי. ע' לא רואה יותר את אמא שלך. *** את תשלמי על זה ביוקר. תפגעי קשות. תסתמי את הפה שלך יבת זונה, ישרמוטה, תסתמי את הפה (הנאשם צועק). עכשיו את תשלמי על מה שעשית (הנאשם צועק)". בהמשך בשיחה נוספת איים על המתלוננת בנוכחות הבת הקטינה ששהתה אצל המתלוננת באומרו: "תביאי לי את ע', מרגע זה אם את אומרת לי חצי מילה, חצי מילה מעכשיו, מהשנייה הזאת, אם אני שומע את הקול שלך אומרת חצי מילה, כן, יהיה אסון. סתמי את הפה שלך". בשלב זה בשיחה הפצירה המתלוננת בנאשם "שלא יעשה את זה בבקשה" והנאשם אומר לה: "תסתמי הפה, תסתמי את הפה.. יהיה אסון...את בת זונה, היום את מתה, את מתה היום, אני בא אלייך הביתה עכשיו, תסתמי את הפה שלך, את בן אדם מת". המתלוננת ממשיכה לבקש מהנאשם לא לעשות זאת (לא לדבר כך) והנאשם משיב: "את מתה, את מתה, את מתה, תסתמי את הפה, אם תוציא מילה את רק הורסת את המצב, אני לא רוצה לשמוע אותך, אני רוצה

שקט, אם את מוציאה עוד חצי מילה יהיה אסון, שקט לא לדבר, לא לפנות אלי, לא להגיד חצי מילה, שע' תהיה מוכנה. אם את אומרת מילה מעכשיו את בן אדם מת". בעקבות מעשיו של הנאשם, הזעיקה המתלוננת שוטרים לדירתה ובעת הגעתם למקום הבחינו השוטרים ברכבו של הנאשם בסמוך לרחוב בו מתגוררת המתלוננת ועיכבו אותו לתחנת המשטרה. לפנות בוקר, ביום 18.12.21, שוחרר הנאשם מתחנת המשטרה בתנאי הרחקה מדירתה של המתלוננת וזאת לתקופה של 15 ימים.

אישום שמיני (אישום עשירי לכתב האישום המקורי)

15. בתאריך 18.12.21, התקשר הנאשם למתלוננת דרך הוואטסאפ, ואיים עליה באומרו לה "שעברה את הגבול, שהוא מוכן לשבת 10 שנים בבית סוהר והוא יקח סמים ויעשה מעשה" כמו כן אמר למתלוננת "יש לי 1000 דרכים לפגוע בה, המשטרה לא שומרת עליך".

אישום תשיעי (אישום אחד עשרה לכתב האישום המקורי)

16. בתאריך 30.12.21, בשעה 18:15, קיבל הנאשם מכתב מעורך דינה של המתלוננת אשר עניינו התראה לפני נקיטה בהליכים משפטיים. במכתב זה הוזמן הנאשם לפגישה עם עורך דינה של המתלוננת וזאת כדי לקבוע הסכם פירוד חדש, שיקבל תוקף של פסק דין ואשר יתן מענה, יפתור ויסדיר את מלוא המחלוקות והמצוקות של המתלוננת והקטינה. בנסיבות אלו, התקשר הנאשם למתלוננת, ובשיחת הטלפון שנערכה, איים הוא עליה באומרו: "שמעי משהו, תקשיבי תקשיבי, אם את חושבת ללכת למשטרה עכשיו ולהתלונן על זה שאני מאיים עליך את תשמעי שנייה משהו, אני לא מאיים עליך, אבל אני רוצה שתקשיבי לי טוב עכשיו. אם עוד פעם אחת מגיעה אלי משטרה, את זוכרת את האבא שרצח את הילדים שלה, ליד ע' אני רוצח אותך, אני נשבע בע', בחיים שלה, אם לא אני רוצח את ע'". "עכשיו תקשיבי לי טוב, אני איבדתי את עצמי, עכשיו תשמעי שנייה משהו, משטרה לא תעזור פה, אם אני אחליט לרצוח אותך אז אני ארצח אותך ואת יודעת את זה טוב מאוד, אם את חושבת שהמשטרה תפחיד אותי, היא לא תפחיד אותי, אני משוגע ** , אני לא נורמאלי, עכשיו את יודעת מה קורה לי בגוף, אני אגיד לך מה קורה לי, כל הדברים האלה שכתבת פה להעלות מזונות 3000 שקל, שאת תובעת אותי על 450 אלף שקל, עכשיו תקשיבי לי טוב, אני לא רוני עכשיו ** , את יודעת משהו ** , אני לא יודע מי אני. את יודעת שאני מסוגל להגיע אליך עכשיו ולרצוח אותך בגינה ליד אנשים. עכשיו אני לא מאיים, אני משתף אותך, את צריכה להבין את זה, אני עכשיו רציני לא צוחק, אני באמת לא רואה משטרה, את צריכה להקשיב לי למה שאני אומר, את לא יכולה לטפסף אותי, הנושא לא מצחיק, ** , אני קורא לך לעזרה, את צריכה להקשיב למה שאני אומר, אני לא יודע מי אני, אני קורא לך לעזרה, את יכולה לצחוק עלי כמה שאת רוצה, אני לא יודע מי אני, אני עכשיו ארצח אותך, אני מצטער שאני אומר את זה, אסור לי להגיד לך כלום אני יודע, אחרי שכבר התלוננת במשטרה, אני לא מאמין בך לשום מילה, אל תקשיבי למשהו אחרי המכתב הזה, אנחנו נדאג לקחת לך את המשמורת שהוא כותב על זה שש פעמים במכתב, יחד נדאג לקחת את המשמורת ממך, עכשיו את לא יכולה לקחת את ממני את המשמורת בחיים. כל מה שכתבת את לא יכולה בכלל להגיב לי. עכשיו תקשיבי ** יש לך עד יום שני שהמכתב הזה נמחק, אם המכתב הזה לא נמחק עד יום שני חשוב שתביני מה אני אומר, אני מהשנייה הזאת עכשיו, אני לא יודע מי אני, את חושבת שאני צוחק איתך, את חושבת שאני מהפרעות קשב, לא אני לא, אני ברגוע, את יודעת מה הכי מפחד, שאני במצב הזה, שאני צועק מקלל

ומשתולל אני נרגע אחרי 2 דקות, את יודעת מתי אני הכי מסוכן, שאני יושב עם אנשים ככה, אומר להם שאני הולך לפגוע באנה, אני נוסע לכפרים ערביים, עכשיו תקשיבי אני לא יודע מי אני עכשיו, ** אני לא מאיים עלייך אני נשבע בע'. את יודע תשע' הכי חשובה לי בחיים, ** תקשיבי אני איבדתי אותך, אני לא יודע מי את, אני חושב שאת השטן, עכשיו תשמעי אני לא אומר סתם, זה לא קללה, **. אני לא יודע מי אני, אני מסוגל לעשות דברים רעים מאוד. ***, כל מה שכתוב פה וכל משהו מאיים, אני איש שמאיימים עלי עושה בדיוק להפך, את כנראה לא השכלת להבין את זה. הבנתי מזמן, אני לא סתם קורא לך הבחורה הכי טיפשה שהכרתי ביקום, שאני רואה את המכתב הזה, לכתוב מכתב לבן אדם כזה כמוני, להגיד לי שאני רוצה 3000 ₪ שקל מזונות, חיה בסרט, אני רוצה 450 אלף, אני אתבע אותך משמורת ועוד פעם משמורת. זה שהלכת איתו וישבת איתו שלוש שעות, שמעי טוב, לפחות ארבע שעות היית אצלו במשרד ואתם רק חזרתם על דברים והוא כתב את הכל בידים, ואתם ארבע שעות את ישבת אצלו וארבע שעות את בהכרה שרוני הולך לקבל את המכתב הזה. שמעי שניה משהו, תאמיני לי שאני יותר חשוב כרגע באמת. אני רוצה להודיע לך משהו. אני לא רוצה לשמוע אותך. תקשיבי לי אחרי המשפט הזה ***, תקשיבי שנייה, אוי ואבוי, אני רוצה להגיד לך משהו את מכירה אותי מספיק טוב, המשטרה זה 10% לעומת המכתב הזה. המכתב הזה פגע בחיים שלך. בצורה הקשה והדורסנית ביותר בחיים, ***, תשמעי לא כל בן אדם זוכה להיות עם הבן או הבת שלו, לפעמים תביעה של 2000 שקל יכולה לגרום לאמא פשוט לא לחיות יותר ולא לראות את הבת שלה או הבן שלה יותר, אני לא מדבר עלייך, אני מדבר על מקרים שקרו, לפעמים אנשים, לא חושבים, אתה צריך לדעת מי עומד מולך. את לא מקשיבה לי. אני שם זין על העורך דין שלך. אחרי המכתב שקיבלתי ואחרי הדרישות שלך את כנראה לא מקשיבה. את כנראה לא מקשיבה, כמו שהגשת את התביעה על זה, אז אני אגיש תביעה כנגד. ואני אגיש לתביעה משותפת, אבל תקשיבי שניה משהו, אנחנו לא נגיע למשפט, מה נראה לך שאנחנו נגיע למשפט. תביני לבד, מה שזה אומר **, מה את חושבת, שעוד חודש אנחנו נדבר, מה את חושבת, מה את חושבת שאת מדברת עם רוני עכשיו, את יודעת עם מי את מדברת עכשיו עם בן אדם שאין לו חוקים אין לו כללית הוא לא רואה אף אחד מסנטימטר, אני יכול לירות בבן אדם, לירות באקדח שיש לי, באמצע הרחוב ליד אנשים, תקשיבי ***, מה שלא הבנת כל החיים שלך, אני בן אדם מטורף, עכשיו תקשיבי בחיים לא שמעת אותי מדבר ככה, אני לא ידני לא כלום, אני חזרתי מהעבודה לפני 20 דקות ודיברתם איתי ברכב, אני רוצה שתביני מה אני אומר, הייתי בשני מצבים כאלה בחיים, אחרי שדקרת משהו ושפכתי לול את הבטן ולשני אני לא אספר מה עשיתי. אתה כנראה לא מבינה מה אני אומר. עשית לך את הנזק הכי גדול בחיים, את לא יכולה ללכת איתי בכוח. ***, זיינת לקבר שלך. את חושבת שאת תראי את ע' בגיל 9? את טועה, את לא תראי א תע' בגיל 9, עכשיו תקשיבי לי טוב, אני בכלל לא מעוניין לדבר איתך, אני לא מוכן לשמוע את מה שיש לך להגיד, יש לי להגיד לך שני דברים ותקשיבי לי טוב אחרי זה אני סוגר את הטלפון, שלושה אני אחדד עוד משהו, תקשיבי לי טוב עכשיו, אני לא מדבר איתך, עד יום שני בבוקר, עד יום שני, לא ראשון שני בבוקר, אם אני לא מקבל ממך וואטסאפ עם הודעה על ביטול המכתב וביטול הזבלה הזה שרשמת לי, אם אני לא מקבל זה בסדר הכל טוב ותהיי בריאה ותשמרי על עצמך, דבר שני, כל דבר שצריך להעמיד בעורכי דין אני אעמיד אני אקח את הכי תותחים בארץ ואני אמשוך משפט 5 שנים ואני אתן לך להוציא ים של כסף להקיא כספים ואת תמכרי את הבית בדרך השלום בשביל לשללם את עורכי הדין שלך, עכשיו תקשיבי אני אלופי עולם בזה, דבר שלישי, מה שאני אעשה לך אנס לא עשו לך ולא יעשו לך בחיים, עכשיו אני רוצה שתקשיבי לי ותקשיבי לי טוב, איתי הולכים רק בשלום. המשטרה לא מאיימים עלי, לא שולחים לי מכתב מעורך דין, המכתב הזה ששלחת לי, תקשיבי לי טוב, כל בוקר שאת קמה תקראי פרק בתהילים, עכשיו ***,

זה לא רוני עכשיו העצבני, זה רוני שעשה כמה דברים בחיים שלו שהוא יכול לקבל גם מאסר עולם עליהם, אל תתעסקי איתי בדברים אני מטורף, כרגע אני אומר לך אני מסוגל לרצוח אותך ליד ע', אני מסוגל לקחת סכין ולדפוק ולדקור אותך 20 פעם ליד ע'". והמשיך - "את צריכה להבין מה אני אומר, את כנראה לא מבינה, את צריכה לדעת בפנים מול מי את עומדת, אני לא סוחט אותך, אני לא מרמה אותך פשוט, ההתנהגות שלך לא הולמת ובגלל זה אני לא משתף איתך פעולה בשום דבר, ברגע שתלמדי לכבד את הבן אדם שעומד מולך, הוא יכבד אותך בחזרה, מי שלא מכבד אותך זה בגלל שאת לא מכבדת אותו, אני לא רוצה לשמוע ממך, אני לא רוצה לדעת כלום, אם עד יום שני בבוקר אני לא אקבל הודעה ממך שהמכתב הזה בוטל, תמשיכי בדרכך, אני אמשיך בדרכי. אני לא מטומטם מספיק שראיתי מה כתבת, עכשיו תקשיבי לי טוב, מה שכתתה על משמורת משותפת. אני רוצה שתקשיבי, אני רוצה שתקשיבי לי לטוב, אני בן זונה אם לא יעקבו אחרייך אם אני לא אקח בלש פרטי, ואת תסעי לבר עם חברות וישימו לך בשתייה 10 טריפים ואת תאבדי את דעתך, את תאושפי בבית חולים, עכשיו תקשיבי לי *** ואני לא צוחק איתך אני בן אדם מטורף, אין לך מושג מי אני, אין לך מושג מה אני עושה, אין לך מושג למה אני מחובר, אין לך מושג מי אני בכלל, *** תשמעי אותי טוב, אל תחפשי להיות צודקת פה, לא מובן, עם המשטרה מה שעשית עכשיו עם המכתב, אני כרגע שם אותו בצד, אבל אני אומר לך משהו, את תהיי הכי טיפשה בעולם אם אני לא אקבל את ההודעה הזאת ביום שני תשמעי אותי טוב אני שובר את הכלים, זה לא הדרך להוציא ממני שקל, זה לא הדרך להסתדר איתי אני לא אשב איתך על הזין שלי בחיים, ואני אגמור לך את כל הכסף, את הכול, הבנת אני לוקח משמורת משותפת ואני אגיש תביעה למשמורת משותפת, ואני אגיד איפה אני גר ואיפה את גרה, ואני אראה איזה תנאים אני נותן לה ואני אעלה אותה לדוכן העדים, ואני אוציא ממנה פה ואני אביא פסיכולוגית שתשב איתה ושתגיד לה מה אני מלמד אותה, רוצה יהיה, כל הנותן מקבל, שיראו איזה חינוך אני נותן לה, מה את חושבת שתרווחי במשפטי, בואי אני יגיד לך מי ירוויח, יעקב שקלאר ההומו שעושה שלישיות עם אשה ועוד גבר, הקוקסינל הזה, הוא קוקסינל, הוא מכיר אותי, עכשיו תקשיבי לי יש לנו חבר עבריין משותף, אבל החבר שלי הוא חבר שלי, הוא לא בדיוק חבר שלו, הוא ייצג אותו איזה פעמיים, הוא אומר לי אני מת לדקור אותו אני לא סובל אותו. זה יהיה לי לעונג להגיד לו לדקור אותו". והמשיך - "עכשיו תשמעי אותי טוב אני על המכתב הזה לא עובר בשקט, עכשיו גם על המשטרה לא עברתי בשקט, אבל לכל דבר יש את הזמן שלו, צריך להיות חכם ולא צודק, אז אני בוחר להיות חכם, אני מציע לך להיות חכמה ולא צודקת, בואי תביני משהו, תלחמי איתי על ה-1500 שקל, *** את לא מכירה אותי, את לא תקבלי את הכסף, זה לא יעזור לך, אני אוכיח בבית משפט משמורת משותפת ורק מחציות, לא תקבלי שקל מ-1500, אני אחרי המשטרה לא אסלח לך בחיים, אז אני לא יודע איך בדיוק נשב לדבר, בין עורכי דין לא תקבלי שקל כי אני אגיש תביעה למשמורת משותפת ואני אקבל אותה מלאה, אין סיבה בעולם שלא, זה אומר שלא תקבלי שקל מ-1500 בינתיים שילמת כסף ליעקב שקלאר, אחרי זה נמשיך, ישאלו אותי מי את? אני לא מדבר איתה בכלל, אני לא רוצה לשמוע עליך, את תעברי עיר אחרי המשטרה את לא קיימת מבחינתי, בשקל בגרוש, אתה הלוואת 5 אלפים תדאג להחזיר את הכסף, תגידי את תת רמה של בחורה את יודעת, את יודעת שאת תת רמה של בחוקה, תגידי את יודעת אני במקומך, באמת אני אומר לך עכשיו, את שומעת אותי אני במקומך אם היה 3 אחוז של digunty, הייתי הולכת ומקיא בכיור את עצמי, רושמת לי שתחזיר לי את ה-5000 שקל, אן לך טיפה של בושה, כמה נמוך את יכולה לרדת *** , כמה נמוך בחיים, את חושבת שתוציאי מבנאדם, שיותר גדולים ממך שמו לו מטען באוטו, מטען באוטו, לפני שנה, לא שילם את הסכום שרצה אז פוצצו את האוטו. את רוצה בכוח. את הולכת איתי בכוח מה את חושבת. את חושבת שעורך דין מה? יפחיד אותי?, תגידי מה את חושבת את המקרה של אנה. במקרה של

אנה, לא היה מישהו לצידו, במקרה שלנו יש פה ילדה שמאוד אוהבת את אבא שלה, עכשיו תקשיבי. כל מה שכתב פה יעבור לילדה, עכשיו הוא כותב פה כל הנזק הנפשי שאתה גורם לה. את הורסת הכל, מה שעשית עם המשטרה, פגעת בך. אמרתי לך כל מה שאמרתי לך תעשי מה את שאת רוצה, מיום שני ב-1-בבוקר תקשיבי לי טוב אם אני לא מקבל את ההודעה הכל משתנה, מה שהוא כתב שם, אני הולך לעשות בדיוק ההפך להוציא אותה בימים לא שלה, לא לקחת אותה זמנים, אני הולך לוקח אותה כל יום, אני נעצר כל יומיים, אני לא מפחד שיפטרו אותי מהעבודה, אני גם משלמים לי את הארנונה הכל בסדר, אני מתאים לי להיעצר, בסוף אני אעצר, עוד יותר טוב להיעצר ושאת תקבלי את המכה שלך, זה יהיה מושלם בשבילי, שאז אני עצור, תקשיבי לי טוב, את משחקת באש עם הן אדם הכי מטורף, עם בן אדם מטורף, לא משחקים עם אנשים מטורפים את יודעת למה?, כי הם לא צפויים, אל תעשי שטויות, המכתב הזה עדיף שאני אגיד לעצמי לא קראתי אותו הוא לא היה, תשמעי אותי טוב, אני אכניס אתכם לנזקים כספיים בבית המשפט, אני אכניס את כל המשפחה שלך על צרות ובעיות, יש לכם נכסים בכל מיני מקומות יתחילו להיות לכם ים של דוחות, *** אל תתני לי לדבר יותר מדי, הנזק יהיה לך יותר גרוע מהתועלת, בכוח לא הולכים איתי, תביאי את רוזנשטיין, תביאי את אברג'יל, הוא יאיים עלי הוא לא יקבל כלום, אני לא מפחד מאף אחד בעולם. תקשיבי זה רק מיץ של זבל כותבת מכתב כזה. לא תקשיבי לי למשהו, דרך אגב הוא רושם פה משהו הפרת את התנאי, קיבלת צו הרחקה, בשעה שאת מתקשרת אלי כל יום. יש לי שאלה אלייך, את הולכת לבטל את המכתב הזה? עכשיו תקשיבי לי טוב, שמרי טוב על החיים שלך, יאללה בי אני לא רוצה לשמוע אותך יותר, תקשיבי לי טוב, עד יום שני ב-10 בבוקר מאותו רגע, מחוקים אין שום דבר, אין כללים, אין כלום, אני הולך איתך מלחמה עד הסוף, בתי משפט, עורכי דין ואני אקח לך את ע', את לא תראי את ע' יום אחד בחיים, אני אהפוך את העולם, אני אמות ואת לא תראי את ע', תוציאי עלי צו עיכוב יציאה מהארץ אני בשנייה לוקח את ע' לקפריסין. את לא תראי את ע' יותר בחיים שלך".

17. בהמשך לנסיבות אלו, ביום 31.12.21 הגיעו שוטרים לדירתו של הנאשם ועצרו אותו. עוד בהמשך למעצרו של הנאשם, ביום 05.01.21 בדירתו, בחדר השינה, החזיק הנאשם בתוך קופסא אקדח דמה הנחזה לאקדח אמיתי מסוג גלוק 17 עם כיתוב של גלוק ע לגוף הנשק.

ראיות המאשימה לעונש

18. ישיבת הטיעונים לעונש נפתחה בדיון סוער סביב עתירותיה של המאשימה כדלקמן: א. להגיש תצהיר נפגעת אשר נערך על ידי המתלוננת ושלא במסמך המיועד לכך; ב. להעיד את המתלוננת; ג. להגיש מסמך מטעם הפסיכולוגית המטפלת של המתלוננת; ד. להשמיע את ההקלטות בהן נשמע הנאשם מאיים על המתלוננת וזאת בכדי שבית המשפט יוכל להתרשם ממידת חומרתם.

19. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובשים לב להוראות החוק ולפסיקה אליה הפנו הצדדים, ולאחר שהערתי את הערותיי, הסיר ב"כ הנאשם את התנגדותו משמיעת עדותה של המתלוננת, כל זמן שהובהר כי עדותה תעסוק אך ורק בנזק שגרם לה הנאשם בתקופה המפורטת בכתב האישום. מנגד, הייתה זו המאשימה, כמו גם המתלוננת באמצעות עו"ד כנרת בראשי שייצגה אותה בהליך שבפניי, אשר קיבלו את דברי בית המשפט וויתרו על המסמך מטעם הפסיכולוגית המטפלת במתלוננת וזאת כדי שניתן יהיה להימנע מפגיעה נוספת במתלוננת, אשר עשויה

להתרחש במהלך עדותה של הפסיכולוגית המטפלת. בנוסף החלטתי כי אאזין לחלק קטן מתוך ההקלטה המתעדת את דבריו של הנאשם המיוחסים לו באישום 11 לכתב האישום, וזאת לאור העובדה שכתב האישום מפורט דיו וכולל תיאורים בדבר האינטונציה והלך הרוח של הנאשם בעת השמעת האיומים.

20. נוכח כלל האמור לעיל, במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש לבית המשפט תצהיר נפגעת עבירה, נשמעה עדותה של המתלוננת והושמעו לבית המשפט חלק מדבריו של הנאשם באישום מספר 11 של כתב האישום.

עדות המתלוננת בטיעונים לעונש

21. עדותה של המתלוננת בבית המשפט הייתה לא פחות ממצמררת. ניכר היה לאורך כל דבריה כי המתלוננת חוששת עד מאוד מהנאשם, וזאת למרות שהוא מצוי במעצר, ואף לרגע אחד במהלך שהותה באולם לא הרימה המתלוננת את מבטה להתבונן לעברו. יתרה מכך, המתלוננת לא זזה מפינת האולם גם כאשר מסרה עדותה, כשכל העת, יושבת או עומדת, הסתתרה מאחורי באת כוחה לבל יקלוט אותה הנאשם בעיניו.

22. נוכח הדברים הברורים והנוקבים שאמרה בעדותה מצאתי להביאם כלשונם - "אני מפחדת על החיים של עומר הבת שלי ועל החיים שלי. הוא איים להרוג אותנו ואני מאמינה למה שהוא אומר. הייתי כבולה למה שהוא אמר, כי הוא אמר שאם תהיה מעורבת משטרה זה יהיה הסוף שלי ושל המשפחה שלי...בשנה וחצי האחרונות הוא עלה ברמת האלימות שלו כלפיי. הוא חנק אותי בגינה....אחרי שהוא חנק אותי אני כל הזמן הסתכלתי מאחורה אם יש מישהו. אני לא ישנה בלילות. אני קמה יכולה בשתיים או בשלוש או בארבע - להיות עם מחשבות. כבר כמה חודשים שאני לא ישנה בלילה. יש לי כפתור מצוקה בבית. התקינו לי מצלמה בבית. אני מפחדת. אני רועדת. התחלתי בטיפול פסיכולוגי אבל כשאני שומעת חריקה של דלת אני קופצת. ראיתי צל של חתולה, נבהלתי וחוויתי צמרמורת בכל הגוף. משהו לא טוב עובר על גופי. כשהוא אמר את הדבר האיום ביותר שהוא הולך לעשות קרסתי, הובלתי באמבולנס לבית החולים. במשך חודש הייתי עם כאב ראש שלא עזב אותי. כל השרירים שלי בגוף היו תפוסים במשך חודש. פחדתי ממנו לפני כי לא התלוננתי וכיום אני מפחדת פי אלף. אני עומדת פה היום כי אין לי ברירה. אני מפחדת. הוא יפגע בי. הוא אמר שגם מהכלא הוא ישלח אנשים. שמעתם את ההקלטה אבל אני לא יכולתי לשמוע אותה רק לאחר זמן רב. אני מאמינה שהוא מסוגל לעשות את זה ואני מאוד מפחדת. רוצים לפנות אותי למקלט ואז מה אני יעצור את החיים, לרוץ עם עומר. אני לא יודעת איך החיים שלי יתנהלו. הוא אמר שאני בדרך כלל שותקת וזה מה שמציל אותי. אני לא שותקת עכשיו ואני מבקשת שתעזרי לי. צריך לעזור לו. צריך להבין מה הבעיה שלו. יש לו בעיה. אם תצילי אותו תצילו אותי ואת עומר. אני יודעת שהיום תקבלי את ההחלטה וזה יהיה גזר הדין שלי ושל עומר. אני לא יודעת איך להתמודד עם זה. עומר כיום בת 8. היא ראתה אותו חונק אותי ואמרה שהוא לא יעשה את זה לידה. היא אמרה שהיא הייתה מגנה עליי. למה אני צריכה להיות חשופה לכל הדברים האלה ולמה אנחנו לא יכולים להיות משפחה נורמלית. עומר ראתה את זה וחווה את זה. הלוואי שעומר לא הייתה צריכה לראות את זה, ולא הייתה צריכה להגיד שהיא תגן על אמא שלה מפני אביה. היא חוותה את האלימות המילולית שלו כלפיי, את הקללות. ילדה בת 8 לא צריכה לחוות את זה. אני מנסה להיות מאוד חזקה עבודה. היא זו שמחזיקה אותי עכשיו".

תצהיר נפגעת עבירה

23. כאמור, לבית המשפט הוגש תצהיר נפגעת עבירה אשר סומן ת/1. במסמך זה פנתה המתלוננת לבית המשפט ופירטה את הנזק שגרם הנאשם במילותיו ובמעשיו. מדובר במסמך קשה ובו זעקה לעזרה ולהגנה מפני אדם שהפך את חיי המתלוננת לחיים שאינם חיים "אני פונה לבית המשפט בתחנונים להגן על חיי ועל חיי ביתי הקטנה".

24. המתלוננת תיארה בדבריה כיצד ספגה קללות, השפלות, איומים והסתה כלפיה וכלפי בני משפחתה, כי היה עליה לדווח לנאשם היכן היא נמצאת בכל רגע נתון ולהיות זמינה כל הזמן וכי במקרים רבים ניתק הנאשם את אמצעי ההתקשרות בינה לבין בתה הקטינה שעה שזו ביקרה בביתו. המתלוננת תיארה את חייה כחיים בצל פחד, במצוקה ובחוסר אונים מוחלט מול אדם כוחני שאיים עליה ברצח אם תפנה למשטרה. המתלוננת סיפרה כי קיבלה על עצמה את ה"גזרות" של הנאשם אשר החליט מתי הוא לוקח את הקטינה, מתי היא ישנה אצלו, חגים חגגה הקטינה רק עם הנאשם וכשהייתה אצלו היה זה הנאשם שהחליט מתי תוכל לשוחח עם בתה. הנאשם התערב לאן הן הולכות ועם מי הן נפגשות והאם אמה של המתלוננת תישן אצלה, והסיט את הקטינה כנגדה וכנגד משפחתה. הנאשם אף הכריח אותה לעבור דירה, והכל בדרך של בריונות וכוחניות. לדבריה, ניסתה לשתף את הנאשם בתחושותיה אך ללא הועיל כאשר בשנה וחצי האחרונות זעקה לעזרה, שכן הרגישה שהיא קורסת מהאלימות ההרסנית של הנאשם. נוכח מעשיו הקשים של הנאשם שאלה אותו המתלוננת מה עליה לעשות בכדי לשנות את המצב והנאשם השיב לה "שתתאבד".

25. המתלוננת תיארה כי הנאשם חנק אותה בגינה הציבורית לעיני הקטינה וליד אנשים זרים ותיאר באוזניה לפרטי פרטים את שיעשה לה - 20 דקירות בחזה, כדורים בשתייה שיגרמו לה להשתגע או המוח שיתנפץ לה כשתיפול מהמרפסת ואמר לה כי אין לו חוקים ואין לו כללים וכי הוא "לא רואה אף אחד ממטר". הנאשם איים עליה ואמר לה שמשטרה לא תעזור פה ושם הוא מחליט לרצוח אותה הוא ירצח אותה "כשמאיימים להרוג אותך, לשחוט אותך, כשחונקים אותך, באותה שנייה אתה מרגיש שהעולם קופא, העולם שלך קופא, זרמים בכל הגוף ורעד, סוג של שוק יש רגע כזה של שקט ואתה מרגיש שהכל מתנהל רגיל מסביב וזה נראה לך מוזר ואתה בתוך עולמך לא יודע מה לעשות. אבוד. מיוחד. שמאיימים להרוג את הבת שלך העולם שלך חרב".

26. המתלוננת סיפרה כיום היא מטופלת בטיפול פסיכולוגי ומנסה להחזיר את חייה לשגרה ולקבל מעט שמחת חיים. בנוסף המתלוננת מבקשת לשלב את בתה הקטינה בטיפול פסיכולוגי ואולם מתקשה כלכלית לעשות כן. היא אינה רוצה לברוח כל חייה ואינה רוצה לחיות במקלט, וביקשה את חסדי בית המשפט שיבין "מה לא בסדר עם הנאשם" ואף יספק לו טיפול מתאים במסגרת המאסר ולאחריו "אני רוצה שתשמרו עלינו! אני רוצה שתשמרו על הבת שלי, על המשפחה שלי, אני רוצה לחיות" ולסיום כתבה "אני פונה שוב לבית המשפט בתחנונים לחשוב על נישא הולמת כזו שתרתיע אותו מצד אחד ומהצד השני תחייב אותו בטיפול אינטנסיבי ותרחיק אותו מחיי... אני פונה אליכם ומבקשת שתשמרו על החיים של הבת שלי על המשפחה שלי ועלי. תמצאו את שורש הבעיה, רוני אדם מסוכן ואני מבקשת שתגנו עלינו".

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

27. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המייחס לנאשם תשעה אישומים מהם עולה תמונה מטרידה מאוד, לפיה במהלך מערכת היחסים בין השניים, נהג הנאשם באלימות פיזית ונפשית כלפי המתלוננת, אשר המשיכה גם לאחר פרידתם, ובין היתר על רקע הסדרי הראיה. מסכת האיומים על חיי המתלוננת וההטרדות נפרשו לאורך תקופה של כשנה, בה הטיל הנאשם טרור על המתלוננת, בת זוגו לשעבר ואם בתו הקטינה. לא רק זאת אלא שמעשי הנאשם בוצעו ללא כל התגרות מוקדמת מצד המתלוננת, באופן אובססיבי ובעקביות רבה, במהלך תקופה ארוכה ולא כאפיזודה חולפת, תוך שהנאשם מבהיר למתלוננת פעם אחר פעם כיצד היא הולכת לגמור את חייה וכי לא המשטרה ולא הכלא יעצרו בעדו.

28. המאשימה הפנתה **לתוכן האיומים** המלמד על שחוותה המתלוננת משך תקופה ארוכה מצד הנאשם. מדובר באיומים מפחידים וברוטליים שנשמעו באוזניה של המתלוננת, ולעיתים בנוכחות בתם הקטינה, באופן אשר העצים את חומרת המעשים, שכן האיומים פגעו גם בנפשה של הקטינה שהייתה עדה לחלק מהאירועים.

29. המאשימה ביקשה להדגיש את תוכן האיומים ואת דבריו של הנאשם שאיים במספר הזדמנויות כי ירצח את המתלוננת ואף איים כי ביום שתזמין משטרה לא תראה עוד את בתה הקטינה. הנאשם איים גם בפגיעה באמה של המתלוננת ואמר כי יישב 10 שנים בכלא וייקח סמים ויעשה מעשה, וכן הפנה איומים כלפי עוה"ד שייצג את המתלוננת בהליך בבית המשפט לענייני משפחה. ואם בכל אלה לא די, בביתו של הנאשם נתפס אקדח שנחזה להיות אמיתי. מכאן שתוכן האיומים מצוי ברף העליון, שכן הנאשם איים על המתלוננת בכל דרך אפשרית ולא הסתפק רק בשליחת הודעות, שכן **הדגים** חלק מהאיומים כדוגמת שיסוף גרון, ותנועת אקדח לרקה.

30. מדבריה של המתלוננת עולה כי היא סובלת מנזק נפשי ומטראומה וכי יעברו ימים רבים, אם בכלל, עד שתצליח לשקם את חייה ואת חיי בתם הקטינה. עוד ציינה כי בית המשפט שמע את המתלוננת שזועקת את זעקתה לבית המשפט ואף הוגש תצהיר נפגעת אשר מפרט את ההשלכות של מעשי הנאשם כלפי המתלוננת והקטינה.

31. המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו ביניהם שמירה על גופו ונפשו של אדם, על אוטונומית הפרט שלא תופנה כלפיו אלימות מכל סוג שהוא, בפרט בתא המשפחתי, וכי פגיעה זו מתחדדת כאשר מעשי האלימות והאיומים מתבצעים לעיני הקטינה, על ידי הורה, באופן שהופך את התא המשפחתי ממקום של מבטחים למקום בו שולטים הפחד והרוע.

32. באשר למתחם העונש ההולם עתרה המאשימה **למתחם אשר נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל** והפנתה לפסיקה כדלהלן:

א. רע"פ 1293-08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.06.08) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות

עמוד 15

בעבירת **איומים על אשתו** באומרו בין היתר "...ואהרוג אותך ואני אפוצץ לך את הפנים...".
המערער נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור באומרו כי ההחלטה אינה חריגה ומשקפת את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ת"פ 35111-02-19 **מדינת ישראל נ' עומרי לזר** (19.12.19) - הנאשם הודה והורשע בעבירת **איומים** באומרו בין היתר: "...אני אהרוג אותך ואז אהרוג את עצמי". הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בע"ש ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג 4446-02-22 **שבתאיב נ' מדינת ישראל** (7.03.22) - הנאשם הודה והורשע בעבירת **איומים כלפי גרושתו כשהוא בגילופין** כשהוא מקלל אותה ומאיים עליה כי **ירצח אותה ויתנקם בה**. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שהחל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בע"ש ועד שנת מאסר. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה לאור רמת הסיכון הנשקפת והצורך הממשי בהרתעתו.

ד. ת"פ 53798-02-21 **מדינת ישראל נ' אסף חיים** (04.10.21) - הנאשם הודה והורשע **בשלוש עבירות איומים ועבירה של החזקת סכין שלא כדין** על רקע ויכוח בענין הסדרי הראיה ובין היתר איים "...יהיה מחר כבד.. יקרה פה אסון" **ושלח הודעות מאיימות הכוללות תיאורים כיצד יהרוג את המתלוננת**. לחובת הנאשם הרשעות קודמות רלוונטיות ורקע נפשי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בע"ש ועד 18 חודשי מאסר בגין כל אישום וגזר את דינו ל-22 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ 9886-12-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.06.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של **תקיפת בת זוג , איומים וכליאת שווא**. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ 1293-12-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (08.05.22) - הנאשם הודה והורשע **בריבוי עבירות איומים ועבירה של ניסיון להסגת גבול** כאשר **הניח בלון גז בפתח הדלת** ואיים כי יפוצץ אותם ואף איים עליה במועדים שונים. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-20 חודשי מאסר בפועל.

ז. ת"פ 20102-10-20 **מדינת ישראל נ' גברו פרדה** (13.12.21) - הנאשם הודה והורשע **בעבירה של איומים**. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בע"ש ועד 16 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-13 חודשי מאסר בפועל הכולל הפעלת מאסר

מותנה.

ח. ת"פ 58136-12-18 **מדינת ישראל נ' גרבלי אבולום** (01.04.19) - הנאשם הודה והורשע בגין עבירות של **איומים ותקיפת סתם**. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ט. ת"פ 33499-12-19 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (06.12.21) - הנאשם הודה והורשע בגין **עבירות תקיפת סתם בבן זוג ואיומים**. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בע"ש ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו 11 חודשי מאסר בפועל.

י. ת"פ 25597-06-20 **מדינת ישראל נ' צ'קול** (27.10.20) - הנאשם הודה והורשע בגין **שתי עבירות של איומים, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית ובתיק אחר בגין 4 עבירות של תקיפת סתם, עבירת איומים ו2 עבירות של הפרת הוראה חוקית**. הנאשם בעל עבר פלילי מבית משפט לנוער. בית המשפט קבע בתיק העיקרי מתחם ענישה שנע בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל ואילו בתיק המצורף מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-13 חודשי מאסר בפועל.

יא. ת"פ 33706-04-20 **מדינת ישראל נ' שריקי** (18.10.20) - הנאשם הודה והורשע **ברצף עבירות אלימות הכוללים תקיפת חבלנית בת זוג ושימוש בסכין וצינור מתכת**. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע מתחם ענישה בתיק העיקרי כזה שנע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר בפועל ואילו בתיק הצירוף מתחם שנע בין מאסר קצר ועד שמונה חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-36 חודשי מאסר בפועל.

יב. ת"פ 18942-08-19 **מדינת ישראל נ' אלצענע** (19.05.20) - הנאשם הודה והורשע בגין עבירות של **תקיפת סתם, היזק לרכוש, תקיפת הגורמת חבלה של ממש בבן זוג בפני ילדיהם הקטינים ובעבירה של תקיפת סתם - חסר ישע**. הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה בגין עבירות כלפי המתלוננת כזה שנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-34 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות כלפי המתלוננת ו-5 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה כלפי ילדיו בחופף ומצטבר ובסה"כ 32 חודשי מאסר בפועל.

33. המאשימה הפנתה **לגיליון הרשעותיו הקודמות** של הנאשם ולכך שלחובתו 4 הרשעות קודמות, כשהאחרונה שבהן בעבירות של איומים והטרדה כלפי גרושתו. גם במקרה זה איים הנאשם בפגיעה בגרושתו על רקע הסדרי ראייה והנה כיום שב הנאשם לבצע את אותן עבירות, אלא שהפעם מרחף מעל ראשו עונש מאסר על תנאי ולא רק זאת אלא שכעת עלה הנאשם מדרגה ומאיומים עבר למעשים ממש שעה שחנק את המתלוננת. עוד הוסיפה כי

הנאשם לא עבר תהליך טיפולי או שיקומי ומסוכנתו נותרת בעינה.

34. בשים לב לפסיקה שהוצגה לצד נסיבות המקרה, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם ועתרה לעונש של 32 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים במצטבר לעונש שיוטל עליו בתיק כך שירצה **36 חודשי מאסר בפועל, הטלת מאסר מותנה בעבירות אלימות, פיצוי משמעותי למתלוננת וקנס משמעותי.**

טיעוני ההגנה לעונש

35. בא כוח הנאשם פתח דבריו בהתייחסות לטיעוני המאשימה וטען כי בניגוד לאמור אין כל ראייה לכך שהקטינה הייתה נוכחת וסבלה בצורה כלשהי מהאירועים נשוא כתב האישום ומשכך על בית המשפט להתעלם מטיעון זה באופן מוחלט; טענת המאשימה כי למתלוננת נזקים נפשיים אינה מבוססת שכן המאשימה לא הציגה כל מסמך רפואי רשמי המלמד על כך שהמתלוננת מטופלת בתרופות.

36. הסניגור הוסיף וטען כי הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן אשר אוחד 9 עבירות של איומים ותקיפה סתם אחת ומשכך מדובר באירוע אחד. אין המדובר בעבירות איומים במובנם הרגיל בין בני זוג, שכן הנאשם אינו קנאי למתלוננת ואינו רודף אותה אישית. השניים נפרדו וכל אחד חי את חייו והוויכוחים קשורים כולם לקטינה, לחינוך שלה ולהסדרי הראיה. באף אחת מהעבירות לא היה תכנון מוקדם והעבירות כולן התרחשו כסוג של "שיח רע" בין הצדדים, כאשר שניהם יודעים שהאיומים לא יתממשו. האמירות חזרו על עצמן במשך שנה שלמה ואף הפכו ללשון ביבים, ואולם המתלוננת יודעה שלא יקרה דבר. זאת ועוד, רוב עבירות האיומים בוצעו מרחוק בדרך של מסרונים והודעות ולא באיומים מול המתלוננת אשר מסכנים לכאורה את חייה. משכך הרי שאין כאן חומרה יתרה כזו של אפשרות מימוש האיומים שעה שאלה נעשים מרחוק.

37. ביחס לעבירת התקיפה ציין הסניגור כי מדובר בעבירה של תקיפה סתם שלא גרמה לחבלה.

38. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש כי השניים הכירו בשנת 2011, הילדה נולדה בשנת 2014 והם נפרדו בשנת 2016. מאז פרידתם ועד שנת 2021 לא בוצעה כל עבירה, ואולם רק בשנת 2022 החל "לקרות משהו". זאת ועוד, מאז מעצרו של הנאשם ועל אף דברי המתלוננת, הנאשם לא יצר כל קשר עמה, לא באופן ישיר ולא בעקיפין, לא שלח אליה אנשים ולא איים עליה. עובדות אלה מחזקות את הטענה כי איומיו של הנאשם הם מהפה אל החוץ ולראייה הנאשם לא מימש דבר מדבריו וכל אשר נותר אלה מילים.

39. את התנהגותו של הנאשם ביקש ב"כ הנאשם להסביר על רקע הטראומה שחווה הנאשם נוכח ניתוק הקשר בינו לבין בנו מנישואיו הקודמים. במקרה זה בנו של הנאשם נלקח ממנו וזאת למרות שבית המשפט קבע כי ישנו ניכור הורי ואף ביטל את חובת המזונות של הנאשם כלפי גרושתו. בנו של הנאשם שהיה "האור בחייו" נלקח ממנו או אז החלה הטראומה של הנאשם שבהיעדר טיפול באה לידי ביטוי בהתנהגותו כלפי המתלוננת. הסניגור ביקש להדגיש כי הנאשם אינו מאשים את המתלוננת ואין לו כל טענה כלפיה, שכן

הבעיה היא אצלו והוא מבין זאת. האיומים הגיעו לאחר מכתב שנשלח מטעם עורך דינה של המתלוננת אל הנאשם, או אז הפחד והתסכול שמא לוקחים לו את הילדה לאחר שנלקח כבר בנו, הם אלה אשר גרמו לנאשם לומר את המילים המכוערות והקשות שאמר.

40. לטענתו, ברגע שהנאשם הבין את הבעיה הוא הבין כי המתלוננת אינה אשמה ולכן יש משמעות בעניין החרטה וההודיה, שכן המתלוננת אינה הטריגר שגרם לנאשם לעשות את המעשים הללו ואין לנאשם כל רצון לנקום בה, וכיום הוא מכיר תודה על כך שזה קרה שכן האירוע פתח את עיניו וגרם לו להבין את מצבו.

41. באשר לנסיבותיו של הנאשם מאז מעצרו הפנה הסניגור לכך שמזה חמישה חודשים הנאשם אינו רואה את הקטינה ואינו משוחח איתה וכי הדבר מעורר עבורו קושי בלתי נסבל, בעיקר למי שזהו מעצרו הראשון; עסקיו של הנאשם גם הם קרסו כמו הנאשם עצמו ולמרות זאת פניו של הנאשם לשלום והוא הודה מיד בתחנת המשטרה.

42. סוגיה מרכזית שהתעוררה בטיעוניו של הסניגור נגעה למצבו הרפואי של הנאשם, אשר סובל ממחלת ריאות קשה אשר מסכנת את חייו. לשיטת הסניגור, מצבו הרפואי הקשה של הנאשם מהווה עילה ממשית להקלה בעונשו ובעניין זה הפנה לפס"ד לופוליאנסקי, שם קיבל בית המשפט את ערעורו וקיצר את עונשו של הנאשם מ-6 שנות מאסר ל-6 חודשי עבודות שרות, וזאת בשל מצבו הרפואי. בערעור פלילי זה התייחס בית המשפט העליון לנסיבה היחידה בגינה ניתן לסטות ממתחם לפי תיקון 113 והוא שיקום ובכל זאת, נוכח מצבו הרפואי של המערער, מצא לסטות מהמתחם ולקצר את העונש לאור בעיה רפואית קשה. ב"כ הנאשם ביקש כי בית משפט זה ינקוט גישה דומה.

43. ב"כ הנאשם ביקש להגיש מסמכים רפואיים המלמדים על מצבו הרפואי של הנאשם וכן תכנית שיקום שגובשה עבור הנאשם במסגרת "התחלה חדשה". בכל הנוגע לתכנית הטיפולית, נוכח התנגדות המאשימה והערות בית המשפט, חזר בו ב"כ הנאשם מכוונתו להגיש את המסמך. באשר למסמך הרפואי אשר נערך על ידי הרופא המטפל בנאשם וסיכום המחלה, הרי שהמאשימה עמדה על חקירת הרופא והורתי על זימונו לדיון נדחה שהתקיים בפניי למחרת.

44. דר' אברהם אונטרמן (להלן: **ד"ר אונטרמן**), מומחה למחלות ריאה בבית החולים איכילוב, סיפר בעדותו כי הנאשם פנה אליו בחודש מרץ 2021 וטופל אצלו עד לחודש נובמבר 2021 וזאת נוכח המחלה ממנה הוא סובל ששמה פיברוזיס ריאתי. מחלה זו הינה מחלה בה הריאה מצטלקת, לרוב בצורה בלתי הפיכה. לשאלות בית המשפט השיב הרופא והסביר בפירוט רב את אופי המחלה, הסימפטומים המלמדים על התפרצותה ואת הטיפול האפשרי בה. סוג המחלה של הנאשם נקרא DIP ונגרם לרוב כתוצאה מעישון. מחלה זו מערבת את כל שטח הריאות, קרי, גם את החלקים העליונים וגם את החלקים התחתונים וגורמת לפגיעה ביכולת הדיפוזיה (יכולת מעבר גזים בריאה) כאשר לנאשם כיום יש 47% יכולת מהתפקוד התקין. ד"ר אונטרמן התבקש להתייחס בעדותו למשמעות של שהייה במאסר על החולה, במקרה זה הנאשם, ואמר כי הקושי נעוץ בהיעדר גישה לטיפול מסודר, כמו גם חשיפה לעובשים במקומות סגורים ולחים ולבסוף,

קידום גמילה מעישון אשר לבטח קשה בין כתלי הכלא. ד"ר אונטרמן הוסיף ואמר כי בשלב בו המחלה מתקדמת חשוב מאוד לעצור את התקדמותה שכן בשלבים אלה כל אובדן של נפח ריאה משמעותי, ומשכך קריטי כי הנאשם יתחיל לקבל טיפול מסודר אצלו במכון. לדבריו הנאשם לא הפסיק לעשן הגם שזו המלצתו וטופל על ידו בסטרואידים ואמור להגיע אליו לטיפול בכל שלושה חודשים וכי כעת הנאשם אינו זקוק לאשפוז ולא לחמצן. כאמור מסמכיו של ד"ר אונטרמן הוגשו וסומנו נ/1 ונ/2.

45. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לשורה של פסקי דין וביקש לגזור מהם גזירה שווה לעניינו של הנאשם בכל הנוגע לעונשו, כדלקמן:

א. ת"פ 35975-12-20 **מדינת ישראל נ' רוזלוי** (11.04.21) - של בית משפט זה. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של **איומים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, היזק לרכוש ואיומים**. הנאשם בעל עבר פלילי אך לא באלמ"ב. הנאשם כתב והקליט הודעות בעלות תוכן מאיים למתלוננת, וכן הגיע לדירת המתלונן בו שהתה גם המתלוננת כשהוא תחת השפעת אלכוהול ובאמצעות פטיש דפק על הדלת תוך שאיים על המתלונן והמתלוננת כי ירצח אותם. נקבע מתחם ענישה נע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסר על תנאי בן חודשים בחופף ומצטבר כך שהנאשם ירצה עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ 67628-06-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (09.08.21) - של בית משפט זה. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של **איומים ותקיפה סתם**. הנאשם, אשר היה חת השפעת אלכוהול, החל לקלל את המתלוננת וכאשר ניסתה להתקשר למשטרה, רכן עליה ובאמצעות שתי ידיו חנק אותה בכך שלפת את צווארה ואיים עליה כי ירצח אותה. הנאשם נעדר עבר פלילי. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן וירוצו בע"ש ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזרתי את דינו ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג 44239-10-18 **פפאשולי נ' משטרת ישראל** (18.12.18) - הנאשם הודה והורשע בביצוע **ריבוי עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים ופגיעה בפרטיות**. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר וגזר את דינו 9-חודשי מאסר בפועל. הערעור הנאשם נדחה.

ד. ע"פ 4629-09-09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.09) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות של **הדחה בחקירה, תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, היזק בזדון ותקיפת בן משפחה**. הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה.

ה. רע"פ 4140-10-10 **גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל** (06.09.10) - הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של **תקיפת בת זוג מספר פעמים ותקיפת חבלנית בבת זוג ובעבירת איומים מספר**

פעמים. הנאשם נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש וכך גם נדחה מתן רשות הערעור.

1. רע"פ 4008-20 מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל (30.06.20)- הנאשם הורשע בביצוע עבירות של **איומים, תקיפה סתם בבת זוג, ניסיון לתקיפה סתם בבן זוג ותקיפה סתם**. הנאשם במהלך ויכוח זרק בקבוק מים על המתלוננת, ורץ אחרי בתו **בעודו מחזיק סכין ומאיים עליה שירצח אותה**. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-4 חודשי מאסר בע"ש. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש וכך גם נדחה מתן רשות הערעור.

2. רע"פ 1884-19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.03.19)- הנאשם הורשע לאחר שמית ראיות בביצוע **שלוש עבירות של תקיפה סתם נגד בן זוג ובעברה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ומיתר האישומים זיכה**. הנאשם תקף את המתלוננת בארבעה אירועים שונים. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בע"ש לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-4 חודשי מאסר בפועל בשל נסיבותיו האישיות מצבו הרפואי. הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי וכך גם נדחה מתן רשות הערעור.

46. לסיום הפנה ב"כ הנאשם לכך שעסקין בנאשם שעבר טראומה, שאינו בעל דפוסים עבריינים ואינו חסר תקנה ובוודאי שאינו עבריין אלימות. בין הנאשם למתלוננת אין כיום כל קשר למעט בנוגע לילדה ולאור כלל האמור טען כי העונש המתאים עומד על 9 חודשי מאסר בפועל, אולם בשל מצבו הרפואי של הנאשם הרי שיש להקל בעונשו.

הנאשם בדברו האחרון

47. בטרם מתן הכרעת הדין פנה הנאשם לבית המשפט ודבריו הועלו על הכתב. הנאשם ביקש לומר כי הוא מתחרט על מעשיו והביע צער רב. הנאשם ביקש להשתלב בטיפול בכלא ומסר כי מצא אנשים שיכולים לטפל בו כאשר יסיים לרצות את מאסרו. הנאשם ציין כי הוא מבין את רגשותיה ותחושותיה של המתלוננת וכי כל הריבים עמה סובבים סביב הילדה הקטינה וזאת משום שאיבד ילד מזוגיות קודמת בשל ניכור הורי וכיום סובל מחרדת נטישה בנוגע לבתו שמא יאבד גם אותה. הנאשם סיפר כי היה אחוז טירוף לשמור על הילדה שלא תברח ועדות לכך ניתן לראות בכתב האישום, כאשר שמה של הקטינה עולה תמיד במסגרת האיומים. כיום הוא יושב במעצר והוא שמח שהמתלוננת התלוננה שכן מישהו היה צריך לעצור אותו ואף אחד לא עשה כן. לבסוף חתם הנאשם דבריו באומרו כי הוא נגד אלימות ואינו האדם שאם ישתחרר ירצח את גרושתו והוסיף כי הוא רוצה לחבק את המתלוננת ולומר לה "שבחיים זה לא יחזור" שתמיד יהיה שם בשבילה, ללא כעס ומפה ואילך יהיה רק טוב.

48. בשלב הטיעונים לעונש שוב שמעתי את דברי הנאשם. הנאשם סיפר כי הוא מכיר את המתלוננת מזה 12 שנים כאשר ב-6 שנים הראשונות לא נקט כלפיה כל אלימות, לא פיזית ולא מילולית. הייתה זו המתלוננת שעברה אתו

תקופה קשה של ניכור הורי מהילד הקטין שלו מזוגיות קודמת וראתה אותו שוכב במיטה משך חצי שנה עם כדורים ודווקא היא, כיום, עשתה לו את אותו הדבר עם הבת הקטינה שלהם ומאז מעצרו אינו מדבר עם בתו. הנאשם ציין כי המתלוננת היא אימא נהדרת מכל הבחינות ואין לו מילה רעה אחת לומר כנגדה, אולם גם הוא אב נהדר. הנאשם סיפר כי מאז שהתגרשו נסעו לחול יחד וכן לחופשות בארץ.

49. בשלב זה ביקש הנאשם להקריא מכתב שכתב לקראת הדיון ופתח דבריו בחרטה ולקחת אחריות מלאה על המילים "הקשות, הנוראיות וההתנהגות העלובה והפוגענית". הנאשם ציין כי אינו מצליח להבין מהיכן יצאו המילים האיומות שאמר למתלוננת עם זאת הוסיף ואמר כי הוא מטופל בכדורים מאוד קשים אשר פוגעים במערכת העצבים. משפט כמו "אני ארצח אותך כמו שהשוטר רצח את אשתו והילדים" הוא משפט מעוות שנאמר בעקבות לקיחת הכדורים ולא מתוך טיפשות או כעס, שכן לא הגיוני שיאמר על הבת שלו שהוא ירצח אותה שעה שהיא "הלב שלו". הנאשם סיפר כי הוא בן חמישים, נעדר רישום פלילי וכי כל חייו היה מצוי במערכות יחסים ומעולם לא פגע בבנות זוגו. הנאשם הוסיף ואמר כי עבר טראומה קשה וכי המתלוננת לא אשמה והיא אינה הבעיה "אני לא כועס עליה. אין לי שום דבר נגדה. מהיום שנעצרתי אמרתי שאני מושיט יד לשלום. גם בעימות ביקשתי ממנה חיבוק כי אני במצב קשה. אני חולה מאוד. אני בקושי נושם גם אם לא רואים. אני עומד פה לפניך. לצדי עומדת ילדה בת 8 שצריכה אותי כל יום. אני נמצא במעצר כמו 60 שנה. הבנתי הפנמתי. הצטערתי. הלקחים הובנו ומיושמים כל שנייה שעוברת. אנא חוסי על חיי. אני נשבע ומבטיח שרגלי לא תדרוך בבית המשפט לעולם עד יומי האחרון. כשבית המשפט שואל אותי מה היה במשך השנה שפעם אחר פעם זה קרה ולא עצרתי ואני עונה שזה אכן מראה על החומרה ועד כמה הפחד השתלט על חיי לאבד את הילדה. מגיעה ל*** תודה גדולה. אני אומר את זה ברצינות גמורה. אין פה משחק. שום דבר לא נאמר בשביל העונש. אני שמח כי אני יכול לעמוד פה ולומר את הדברים האלה מלבי. המחול שדים שהייתי בו פגע לא רק בה אלא גם בי... זה מזעזע אותי לחשוב שאני תקוע בתא 22 שעות ושואל את עצמי מה עבר לי בראש? למה דיברתי ככה? מה אתה רוצה מהאישה?מאיפה בא לי המשפט הזה - *** אני מצטער אני רוצה לחבק אותך.... חשוב לי לומר שאם אשתחרר היא תקבל כל יום שישי פרחים לביתה. אני רק רוצה לראות את הבת שלי"

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

50. תיקים העוסקים בעבירות של אלימות במשפחה בכלל ובעבירות של איומים בפרט, הינם תיקים בהם בתי המשפט דנים כעניין שבשגרה. תיקי איומים, מעצם טיבם, הינם כאלה הנעים על גבי סקלה רחבה ביותר של ענישה - כזו המתחילה במאסר מותנה ומן העבר השני כזו במסגרתה נשלח הנאשם לתקופת מאסר ממושכת מאחורי סורג ובריח. מיקומו של המקרה על גבי אותו סקלה דמיונית נעוץ, בעיקרו של דבר, באופיים של האיומים; בתוכן שהשמיע המאיים כלפי הקורבן; עד כמה הרחיק לכת המאיים באיומיו; עד כמה הטיל מורא ואימה על האדם אשר מצוי מצדו השני של האיום; האם האיום נעשה עם אמצעי מדגים אם לאו; האם המאיים חזר על איומיו פעם אחר פעם אחר פעם; האם האיום נשמע פנים אל פנים או בהודעה קולית או בהודעה כתובה והאם הנאשם "הסתפק" באיומים או שמא מעשיו עלו מדרגה והנאשם גם תקף את קורבנו. כל אלה הינם חלק מהמבחנים אשר עומדים בבסיס הקביעה בדבר המתחם המתאים

למי אשר ביצע עבירות כדוגמת אלה שביצע הנאשם.

51. לאחר שקראתי בעיון רב את כתב האישום המפורט אותו סקרתי בהרחבה, שמעתי את טיעוני המאשימה שביקשה להחמיר עם הנאשם ואת דברי ההגנה שביקשה למחול לו ולהקל בעונשו ולאחר ששמעתי את המתלוננת ונחשפתי לסגור ליבה ולחרדות המציפים אותה נוכח מעשיו של הנאשם ומנגד, לדבריו של הנאשם ולחרטה שהביע בדרכו שלו - הגעתי לכלל מסקנה כי עבירות האיומים, ההטרדה והתקיפה בנסיבות המקרה שבפניי ממקמות את המעשים בקצה הסקאלה המחמירה לעבירות מסוג זה.

52. הנאשם שבפניי הורשע בשורה ארוכה וחמורה של עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק ובעבירת תקיפה - עבירות אשר מעצם טיבן פוגעת **בערכים המוגנים** של שמירה על הביטחון האישי של הקורבן, במקרה זה של בת זוגו לשעבר, בשלוות נפשה, בפרטיותה, בשגרת חייה, בחירותה ובכבודה. לא אחת ימצא עצמו קורבן האיומים פגוע עד כדי כך שלא יוכל לנהל שגרת חיים ללא חשש ועד ששלוותו תפגע ללא היכר - כפי שבמידה רבה אירע במקרה זה. לעניין זה ראו פסיקת בית המשפט העליון בהתייחסו להשלכות של עבירות האיומים על הקורבן ברע"פ 2038/04 **לם נגד מדינת ישראל** (04.01.2006) כדברים הבאים:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

53. לענישה בגין עבירות האיומים הנוגעת לתחום המשפחה והזוגיות משמעות מיוחדת, באשר זו משקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה ובחשיבותו של המאבק למיגור עבירות אלה. עבירות האיומים במשפחה מהוות הפרת אמון בסיסי הנלווה להשמעת האיומים, בעיקר השמעת איומים חוזרת, על פני תקופה ארוכה, בתוך מערכת המבוססת על אמון או מנגד כאשר בני הזוג נפרדו זה מכבר איש איש לדרכו באופן המלמד על אובססיביות וקושי לקבל את המציאות החדשה על גווניה. על פי רוב יחווה הקורבן קושי לחשוף את דבר האיומים, שכן עשוי למצוא עצמו קרוע בין האלימות המופעלת כנגדו, פיזית או מילולית, לבין רצונו לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף או יחווה חשש כבד מפני המאיים וההשלכות שתהיינה לחשיפת המקרה, כפי שקרה בעניינו של הנאשם שבפניי.

54. הנאשם והמתלוננת אמנם נפרדו והאיומים הושמעו לאחר פרידתם, ואולם גם אז ניכר כי האיומים נועדו להפר את שלווה נפשה של המתלוננת, לפגוע בתחושת הביטחון האישי שלה, כמו גם בחירותה לקבל החלטות של מה בכך למשל, היכן להדליק נר של חנוכה. איומיו של הנאשם נועדו להטיל מורא ולהחליש את המתלוננת, להפחידה עד שלא תוכל לקבל החלטות שנוגדות את רצונו של הנאשם, אשר פעם אחר פעם השמיע איומים קשים והציב אולטימטומים בפני המתלוננת - הכל במטרה להשיג את מבוקשו בכוחניות ובאכזריות. ודוק - הנאשם לא הסתפק רק באיומיו הרבים והקשים אלא שבאחת ההזדמנויות, עת שהתה במקום ציבורי, תקף הנאשם את המתלוננת שעה שאחז את ידה בחוזקה ולאחר מכן אחז את צווארה וחנק אותה עד אשר המתלוננת צרחה, והכל בנוכחות בתם

הקטינה.

55. החובה למגר מעשים כאלה ודומים להם עומדת בבסיס ההחמרה הנדרשת בענישה. בעניין זה נקבע בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוובנר-זליג (פורסם בנוב 2013), על ידיבית המשפט העליון:

"כי קצה הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין".

56. עבירות של אלימות בתוך המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת המצדיקה, ככלל, הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. בשנים האחרונות, חלה עליה מדאיגה בשכיחות התופעה, החוצה מגזרים, דתות, ושכבות אוכלוסייה, והצורך בענישה מרתיעה הוכר כצו השעה. לפיכך, נקבע שככלל יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. יפים בעניין זה דברי כבוד השופט ס' ג'ובראן, ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009), שעל אף שנאמרו לפני שנים רבות, דומה שכוחן יפה גם לימינו אנו, ואולי אף ביתר שאת:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

ועוד בעניין ההחמרה הנדרשת בענישה ראו ע"פ (חיפה) 44150-12-11 מדינת ישראל נ' ע.ס לא פורסם, (19/01/2012):

"בנסיבות אלה חובה על בית המשפט להחמיר בענישה על מנת שהמסר שייצא מבית המשפט יהא הרתעתי לא רק ביחס למשיב אלא גם ביחס לזולת. הענישה במקרה מסוג זה חייבת להביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות של אלימות במשפחה ואת הצורך להגיב עליהן בחומרה הולמת".

57. בכל מבחן שמעשיו של הנאשם יבחנו על פיו לא ניתן יהיה אלא למקמם ברף גבוה ביותר של חומרה. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה חמורה וקשה בערכים מוגנים רבים, על פני תקופה ממושכת, מבלי שיש בידי המשטרה או בגורמי אכיפת החוק בכדי להטיל מורא על הנאשם. הנאשם לא חסך בלשונו ובתיאוריו כיצד יפגע במתלוננת, באמה, בעורך הדין שייצג אותה והגדיל לעשות שעה שאיים על חיי בתם הקטינה ותקף את המתלוננת בנוכחותה - והכל לאחר שכבר נפרד מהמתלוננת. חומרת המעשים נלמדת משלל מאפיינים ולהלן סקירה של חלק ממאפיינים

אלה, כדלקמן:

א. הנאשם השמיע **איומים קשים ביותר** שנדמה כי לא יכולים להיות קשים מאלה שעה שאמר למתלוננת פעם אחר פעם כי ירצח אותה, כי ישחט אותה, כי יעקור את עיניה, כי יגמור לה את החיים ויוציא את נשמתה, כי ירסק את אמה, כי אם תפנה שוב למשטרה ירצח אותה כמו האב שרצח את האישה בפני הילדים וכי ירצח את ע' בתם הקטינה וכי זה יהיה נהדר באם יהיה עצור שעה שהיא תקבל את "המכה שלה" וכי עם אנשים מטורפים לא מתעסקים וכי המשטרה אינה מפחידה אותו וכי אין בכוונתו לחדול ושוב חזר ואמר כי ירצח אותה. זהו רק מקבץ חלקי וקטן של דבריו של הנאשם, עליהם חזר שוב ושוב והוסיף ואיים וקילל וזרע חורבן והרס.

ב. הנאשם **הדגים** בפני המתלוננת תנועה של שחיטה בגרון וכן הדגים זריקת אבן לעברה.

ג. חלק מאיומיו של הנאשם נשמעו **פנים אל פנים**, הגם שחלק נכבד נוסף הושמע בהודעות קוליות וכתובות.

ד. הנאשם **תקף** את המתלוננת במקום ציבורי עת חנק אותה בצווארה.

ה. הנאשם השמיע איומיו על פני **תקופה של שנה**. לנאשם היו שלל הזדמנויות לשקול מעשיו ולחדול מהם ואולם הנאשם הוסיף ולא חדל מלאיים ולהפחיד ולקלל ולהטיל אימה.

ו. **נוכחותה של בתו הקטינה** לא עצרה בעד הנאשם שהוסיף לאיים ואף לתקוף שעה שנכחה במקום.

58. הנאשם שבפניי הורשע גם בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק. העונש אשר נקבע בצד עבירה חמורה זו נועד למנוע מהפוגע מלהטריד את קורבנותיו, בכדי שאלה יוכלו לזכות לחיים שלווים ולפרטיות, כמו גם לביטחון במרחב. בתקופה בה אנו חיים, כאשר אמצעי התקשורת המהירים מאפשרים העברת מסרים, טלפונים או כתובים, ללא סינון, באופן המקל על ביצוען של הטרדות ופגיעה, מתעוררת חובה מוגברת להטיל ענישה מרתיעה על מי אשר עושה שימוש פוגעני ומטריד בכל אחד מאמצעי ההתקשרות - כפי שעשה הנאשם. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שמדובר בבני זוג ואף יותר, שעה שמדובר בבן זוג אשר מתקשה ו/או מסרב לקבל את דבר הפרידה או במקרה זה את הסדרי הראייה. בעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"פ 10756/04 **מאיר אזולאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.7.05):

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האישה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אישה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האישה, ולא פעם גם את חייה..."

מדיניות הענישה הנוהגת

59. כפי שפירטתי בהרחבה בפרק הקודם, סוגיית מתחמי הענישה בעבירות האיומים הינה רחבה ביותר ותלויה בכלל מבחנים ונסיבות שעל חלקם התעכבתי. מנעד זה הוא אשר הוליד, בין השאר, את הפער בין עתירת המאשימה ל-36 חודשי מאסר בפועל (עונש הכולל הפעלת מאסר מותנה) ל-9 חודשים להם עתר הסניגור.

60. בפסקי דין קודמים שיצאו תחת ידי ביקרתי לא אחת את קיומו של הפער בעתירות הצדדים, שכן כל זמן שעסקינן באותן עבירות ובחומרה המסוימת הנלמדת מהם, הרי שהעתירה העונשית צריכה להיעשות בהתאם - כל צד על פי נטייתו הטבעית של האינטרסים אותם הוא מייצג, אולם לא בפער כה משמעותי. אלא שמקרה זה שונה. הפער אמנם קיים ומעורר שאלות, והפסיקה אליה הפנו הצדדים ברובה אינה רלוונטית - אם משום שכוללת עבירות נוספות וחמורות שאינן מיוחסות לנאשם שבפניי כמו עבירות אלימות שגרמו לחבלה, ואם משום שהנסיבות בתיקים האחרים אינן מגיעות לכדי רף חומרה כמו בתיק דנן. **אלא שדומי כי הקושי טמון בכך שהמקרה המיוחס לנאשם הינו חריג בחומרתו ומשכך מתעורר קושי ממשי לאתר פסיקה אשר נסיבותיה דומות לנסיבות תיק זה בהיקפים, במשך הזמן ובחומרת תוכן האיומים.** כתוצאה מכך המדינה, אשר עתרה לענישה מחמירה, לא מצאה ענישה מחמירה דומה במקרה שעניינו איומים בלבד בנסיבות ובמשך זמן דומים למקרה דנן. מנגד, ההגנה, אשר ביקשה כי על הנאשם תוטל ענישה מתונה, הפנתה לפסקי דין שהנסיבות המפורטות שם קלות בהרבה מהמקרה שבפניי, ובכלל זאת בתיקים אשר נדונו בפניי.

61. עיינתי אף אני בפסקי הדין המאפיינים את הענישה הנוהגת ואכן אין זו מלאכה קלה לאתר פסיקה דומה, שכן כל מקרה מאופיין בנסיבותיו המיוחדות והתקשיתי לאתר מקרה דומה למקרה החמור שבפניי. ובכל זאת, להלן סקירה קצרה של פסקי דין אשר אקדים את המאוחר ואומר כי בכל הנוגע לעבירות איומים הטרדה באמצעות מתקן בזק ותקיפה, אינם חמורים כתיק שבפניי וכנגזרת מכך הענישה אף היא נמוכה בהרבה מזו שבכוונתי להטיל על הנאשם. עם זאת יש בפסיקה כדי ללמד על רוח החמרה בענישה בעבירות דומות בנסיבות קלות מהמקרה שבפניי, וניתן לעשות בכך שימוש מכוח קל וחומר, כדלקמן:

א. ברע"פ 3077/16 פלוגי נ' **מדינת ישראל** (2.5.16) - הודה הנאשם והורשע לאחר ניהול הוכחות, **בעבירה של תקיפת בת זוג - עבירה אשר מיוחסת לנאשם שבפניי**. על פי עובדות כתב האישום במהלך ויכוח דחף הנאשם את אשתו לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו *אוחז בצווארה*. בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם, תוך שנתן משקל לכך שהמתלוננת סבלה ממסכת ארוכה של אלימות, כמתחם אשר נע בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם, שלא הביע כל חרטה על מעשיו, נעדר עבר פלילי מהתקופה האחרונה, תוך התחשבות בכך שקיים נתק בינו לבין המתלוננת והקשר שלהם כיום נע אך ורק סביב תשלום המזונות והסדר הראייה של בנם המשותף, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד מע"ת ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו. אמנם התיק שבפניי עוסק רובו ככולו בעבירות איומים ואולם לנאשם מיוחסת גם עבירה של תקיפה ומשכך מצאתי לנכון להפנות לענישה הנוהגת בגין עבירה יחידה זו.

ב. רע"פ 1738/15 **שוקרי נ' מדינת ישראל** (11.3.15) המבקש הורשע בהתאם להודאתו **בשתי עבירות איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק**, בכך שבמשך 5 ימים שלח למתלוננת עשרות מסרונים שהכילו תוכן מאיים ומטריד, ובאחת ההזדמנויות הגיע לביתה ואיים עליה. בית המשפט קבע מתחם אשר נע בין 3 חודשי מאסר ל- 9 חודשים ודן את הנאשם ל- 6 חודשי מאסר, להם צורף מאסר על תנאי שהופעל בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל נדון הנאשם ל- 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

ג. רע"פ 1738/15 **ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל** (11.3.15)- בית המשפט קמא הרשיע את הנאשם **בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק** לאחר שבמועדים שונים במהלך 5 ימים איים על המתלוננת, גרושתו ואם 4 בנותיו, במשלוח עשרות הודעות בעלות תוכן מטריד ומאיים בין היתר באיומים על חייה. באחד המקרים, הנאשם שלח למתלוננת הודעת טקסט בה ביקש ממנה להתקשר אליו שתתפנה ומשלא עשתה כן, הגיע הנאשם לדירתה ואמר לה "את לא חותמת אין בעיה, אני אראה לך לאן אביא אותך". בית המשפט קמא קבע כי מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה בינונית ולפיכך מתחם העונש ההולם איומים מסוג דא נע בין 3 חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם שנטל אחריות לביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה ולחובתו הרשעה קודמת בעבירת איומים, 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת עונש המאסר המותנה בן ה- 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, קנס על סך 1,000 ₪ ופיצוי למתלוננת על סך 2,500 ₪. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ד. בעפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - **דנן נ' מדינת ישראל** (13/2/2014) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המערער על חומרת עונשו וזאת באופן חלקי ועל שום טעות של בית משפט קמא שגזר את הדין גם בגין עבירה שנמחקה, והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות איומים (ריבוי עבירות) והטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע כנגד בת זוגו.

ה. בת"פ (שלום טבריה) 27921-11-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) נדון הנאשם בגין ביצוע עבירות איומים, **הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית** לעונש מאסר בן 12 חודשים והפעלת מאסר על תנאי כך שסה"כ ריצה הנאשם מאסר בפועל של 18 חודשים לצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם על חומרת העונש בעפ"ג 1875-03-20 מחוזי נצרת נדחה בהסכמה.

ו. ת"פ 20-01-3483 **מדינת ישראל נ' בן ישי** (01.11.20)- הנאשם הודה והורשע במסגרת **שלושה כתבי אישום בביצוע עבירות שעניינן הטרדות, איומים, חבלה ברכב והפרות צווים שיפוטיים**. הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 22 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ז. ת"פ 45787-12-21 **מדינת ישראל נגד ליאור ממן** של מותב זה. הנאשם הודה והורשע בעבירה **של תקיפה סתם כנגד בת זוג, חמש עבירות של הפרת צו בית משפט, שלוש עבירות של הטרדה**

באמצעות מתקן בזק וריבוי עבירות של איומים. גם במקרה זה, בדומה למקרה שבפניי, השמיע הנאשם שורה של איומים קשים, אם כי חמורים פחות מהמקרה דנן וגם התקופה בה נמשכו המעשים קצרה יותר. התקבל תצהיר נפגע מטעם המתלוננת אשר התייחסה לנזק שנגרם לה ולחשש מפני הנאשם. קבעתי מתחם אשר נע בין 9 חודשים ועד 22 חודשי מאסר וגזרתי על הנאשם, אשר לחובתו עבירה משנת 2020 בגין איומים כלפי אותה מתלוננת משנת 2017, עונש של 13 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ח. בנוסף, אפנה גם לפסיקה שהציגה המאשימה כדוגמת ע"פ 1225-11-07 **בעניין קורניק**, שם הנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל וכן ת"פ 33499-12-19 **בעניין בן דוד**, שם הנאשם נידון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ט. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הנוגעות לביצוע העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 14 חודשי מאסר ועד 28 חודשים לצד ענישה נלווית.**

י. לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי

62. בגזירת העונש הקונקרטי לנאשם עליי להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ראשית נתתי דעתי לכך כי הנאשם **הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך חסך את עדותה של המתלוננת, כמו גם זמן שיפוטי יקר.** זהו שיקול משמעותי אשר פועל לטובת הנאשם ולהקלה מסוימת בעונשו, ואולם לא אוכל להתעלם מכך שלמעט אירוע התקיפה, כלל האירועים המפורטים בכתב האישום הוקלטו או נשלחו בדמות הודעה כתובה מהנאשם למתלוננת ומכאן שאין ספק בדבר ביצוע העבירות דנן. עם זאת, כמובן, כל ניהול של הליך גובה מחיר כבד מהמתלוננת, בוודאי בתיק כזה, והודיית הנאשם חסכה עבורה התמודדות מורכבת וחקירה לא פשוטה, ובדרך זו נחסך גם זמן שיפוטי יקר.

63. שנית, חלק נכבד מהמפורט בכתב האישום עוסק **באיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק אשר התרחשו שעה שהנאשם רחוק מהמתלוננת** ולכאורה אינו יכול לממש את איומיו אל אתר. כאמור, איום הוא איום הוא איום, אלא שאין איום המושמע פנים אל פנים כאיום שמושמע בטלפון או בהודעה כתובה על כל המשתמע מכך.

64. הנאשם **הביע חרטה** על מעשיו וביקש את סליחתה של המתלוננת. שמעתי את דבריו של הנאשם, הן בדיון שקדם לטיעונים לעונש והן לאחר שהוכרע דינו. הנאשם הביע חרטה והתנצל ואולם לא התרשמתי כי הנאשם מבין עד לעומקם של דברים את חומרת מעשיו ואת הנזק שגרם. אין די בכך שהנאשם אומר מן הפה לחוץ כי הוא מתנצל וכי המתלוננת אינה אשמה וכי הוא ישלח לה פרחים בכל שישי כשיסיים לרצות

מאסרו. הנאשם איים על המתלוננת על פני תקופה ממושכת, התעלם באופן מוחלט מההשלכות של מעשיו ומהנזק שגרם - הן לה הן למשפחתה והן לבתו. גם אם הביע הנאשם חרטה וצער נוכח מעשיו אשר הביאו לתוצאה הפוכה מזו לה ציפה, שכן הוא אינו בקשר עם בתו, הרי שלא התרשמתי כי לנאשם תובנה של ממש בדבר חומרת מעשיו ובדבר השינוי העמוק שעליו לערוך בחייו.

65. חיזוק להתרשמות מטרידה זו מצאתי ב**תיק המאסר המותנה** שהמדינה ביקשה להפעיל במסגרת גזר דין זה. הנאשם שבפניי, אשר בפנייתו לבית המשפט אמר כי אין לו עבר פלילי, מחזיק בגיליון הרשעות הכולל הרשעה משנת 2018 בגין עבירת איומים כלפי גרושתו, אם בנו, אשר על הניתוק ממנו סיפר בהרחבה. במקרה זה נשמעו הוכחות ובית המשפט מצא להרשיע את הנאשם והטיל עליו מאסר מותנה. קריאת כתב האישום בתיק המאסר המותנה אינה מותירה מקום לספק - הנאשם לא למד את הלקח, לא שינה את דרכיו ומעשיו בתיק שבפניי מהווים עליית מדרגה חמורה ומדאיגה ל"ניצנים" הברורים אשר הופיעו בתיק האמור. כך למשל איים הנאשם על גרושתו באומרו "**חכי עוד לא התחלתי...תחשבי עם מי יש לך עסק... בחיים צריך לדעת עם מי להתעסק ובמה זה כרוך**". באותן מילים. באותו ניסוח אלים ובוטה. באותו האופן ועל אותו רקע שנוגע להסדרי הראייה, איים הנאשם גם על גרושתו הקודמת. אז נידון הנאשם לענישה צופה פני עתיד, ואולם לא היה בכך כדי ללמד את הנאשם לקח ולהביא לשינוי מיוחל אלא בדיוק להיפך.

66. הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום **לאחר שכבר נפרד מהמתלוננת** - עובדה אשר יש בה כדי ללמד על אובססיביות והיעדר יכולת של הנאשם להשלים עם המציאות החדשה, בין השאר בכל הנוגע להסדרי הראייה. בעניין זה אני רואה עין בעין עם ב"כ הנאשם, אשר טען כי הוויכוח שעניינו הסדרי ראייה ולא אובססיה של הנאשם למתלוננת, מרכז את מידת חומרת המעשים. כלל וכלל לא. הנאשם והמתלוננת הורים לילדה בת 9 והסדרי הראייה הינם עובדה מוגמרת עמה הנאשם לא השלים. גם אם הנאשם חווה טראומה בעברו סביב נתק בינו לבין בנו, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו שעה שדרס ברגל גסה את הסדרי הראייה, הגיע בכל עת שחפץ אל בית המתלוננת או איים שיעשה כן, ואיים על המתלוננת שאל לה לסרב לדרישותיו אלה. העבירות המאוחרות לפרידה על רקע האמור הן אשר מצביעות על חומרה נוכח מעשיו של הנאשם, שלא ידע ולא רצה להשלים עם המציאות של הורות נפרדת והסדרי ראייה לבת הקטינה - בת אותה יחלוק לעולם עם המתלוננת. ונשאלת השאלה - מה יקרה כאשר הנאשם יסיים לרצות את עונשו? מה ימנע מהנאשם מלשוב ולדרוש את מה שהוא חושב שמגיע לו נוכח היותו אביה של בתו הקטינה? הנאשם לא עבר כל טיפול ולא עשה כל דרך ומעשיו חמורים וכך גם החשש מן הבאות.

67. העובדה שהנאשם אינו חי עוד עם המתלוננת אינה מפחיתה מחומרת מעשיו. הנאשם לא קיבל את חייה החדשים אשר כללו הסדרי ראייה בנוגע לבתו והם אשר הציתו את התנהגותו האלימה והאובססיבית - התנהגות אשר גרמה למתלוננת לחשוש ממנו עד מוות ובאחת ההזדמנויות אף להטיל את מימיה. הנאשם איים ואיים והדגים והטריד ושוב איים. פנים אל פנים ובטלפון ובהודעות. לא נתן למתלוננת מנוח. לא לקח בחשבון את מצבה ואת רגשותיה ולו פעם אחת. מרוכז בצרכיו וברצונותיו עיוור לכל צורך ורגש אחר שאינו שלו.

68. לבית המשפט הוגש תצהיר נפגע וכן שמעתי את המתלוננת ממנה התרשמתי כי היא מפוחדת ואחוזת אימה לאחר שחוותה טרור מתמשך. לאורך הדיון כולו ישבה המתלוננת בפינת האולם, הסתתרה מאחורי באת כוחה, שמא תתקל

במבטו של הנאשם. ואולם, חרף הפחד שאוחז במתלוננת והחשש לחייה ולחיי בתה, אזרה המתלוננת כוחות ואומץ, פנתה למשטרה ובהמשך מצאה כוחות נוספים להתייצב מול הנאשם בטיעונים לעונש. קריאת כתב האישום מלמדת על האיומים שהשמיע הנאשם והאזהרות כלפי המתלוננת כי ירצח אותה היה ותפנה למשטרה. אין ספק כי למתלוננת נדרשו כוחות רבים כדי להתגבר על האימה שהתרגלה לחיות בה, להתגבר על החשש שמא פנייה למשטרה רק תחמיר את מצבה כפי שהבטיח לה הנאשם, להתגבר על החשש שמא הנאשם ינקום בה על עצם קיומו של ההליך המשפטי. ולאחר שכבר פנתה למשטרה היה על המתלוננת להתגבר על הפחד ולהתייצב בבית המשפט ולחשוף את תחושותיה ופחדיה בפני הנאשם וחבריו הרבים שנכחו באולם. יש לשבח את המתלוננת על האומץ שגילתה ועל הנחישות שהובילה אותה לא לוותר חרף הפחד. לעשות שימוש בכלים שיש ברשותה, להתייצב מול הנאשם ולומר - **לא עוד**. להילחם את מלחמתה שלה ומלחמת בתה לחיים שלווים ומלאי ביטחון אשר מגיעים לה באופן מלא ואשר נגזלו ממנה על לא עוול בכפה.

69. לבסוף, חרף מעשיו וחרף עברו, הנאשם אינו מצוי בכל הליך טיפולי, לא התקבל תסקיר בעניינו ואין אינדיקציה למידת מסוכנותו.

האם יש מקום לסטות ממחם הענישה לקולא נוכח מצבו הרפואי של הנאשם

70. מהמסמכים שהוגשו נ/1 ונ/2 ומעדותו של ד"ר אונטרמן עולה כי לנאשם מחלת ריאה מסוג פיברוזיס ריאתי, שלדבריו הינה מחלה קשה מסכנת חיים אשר מחייבת טיפול מרפאתי מתאים. לדברי ד"ר אונטרמן **מחלתו של הנאשם מצויה בשלב בו היא מגיבה לטיפול** של סטרואידים והמלצתו הרפואית לנאשם, בין השאר, הייתה ונותרה הפסקת עישון סיגריות - המלצה שהנאשם טרם יישם במלואה.

71. ב"כ הנאשם ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם וזאת בשל מצבו הרפואי של הנאשם, ולתמיכה בעתירתו הפנה לעניינו של **לופוליאנסקי** בע"פ 4456/14. בפסק דין זה הועלתה שאלה האם ראוי, על רקע מצבו הרפואי של הנאשם, לכלוא אותו או שמא ניתן לסטות מהמתחם לקולא לפי תיקון 113 גם בשל שיקול רפואי וכזה שעניינו אינו שיקום. בית המשפט דן בסוגיה ומצא להקל מאוד בעונשו וזאת לאור חוות דעת שהתקבלה בעניינו ואשר ממנה עלה כי שהותו של לופוליאנסקי מחוץ לביתו ובריוחוק מבית החולים המטפל מהווה סכנה לחייו. בכל הנוגע לחריגה מהמתחם קבע בית המשפט כי כאשר לפני בית המשפט ניצב נאשם החולה במחלה קשה שאפשר שתוחלת חייו תתקצר בצורה ניכרת אם יישא במאסר בפועל - מוסמך הוא לחרוג מהמתחם שקבע מהטעם שלא ניתן להלום מצב לפיו ייכפה על בית המשפט לגזור עונש בלתי מידתי. עוד נאמר בפסק הדין כי מצבו הרפואי של הנאשם יכנס תחת הקטגוריה של "שיקולי הצדק" ושומה על בית המשפט לאזן בין טעמי הצדק המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים שבהם הורשע הנאשם. בעניינו של לופוליאנסקי מצאו להשית על הנאשם עונש מקל, תוך איזון בין חומרת המעשים שביצע לבין השיקולים שתמכו בהחלטתם.

72. אין זה המקרה שבפניי. אכן, הנאשם חולה במחלה לא פשוטה אשר מחייבת טיפול רפואי תקופתי. עם זאת, לא נאמר על ידי ד"ר אונטרמן כי תוחלת חייו של הנאשם תפגע נוכח תקופת מאסר בין כותלי הכלא. להיפך. היה זה ד"ר אונטרמן שכתב בנ/1 וטען בפני כי המחלה מגיבה לטיפול של סטרואידים וכי הוא מבקש

שרשויות הכלא יפעלו להבאת הנאשם למרפאה לטיפול ומכאן, שקבלת טיפול מתאים תבטיח שמירה על מצבו הרפואי הנוכחי של הנאשם.

73. כלל הנתונים אשר הובאו בפניי אינם מובילים למסקנה כי עניינו של הנאשם נכנס לגדר החרג אליו כיוון בית המשפט העליון בשיקולי הצדק המצדיקים חריגה מהמתחם ואין בכוונתי להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם בעניין זה. עם זאת, ואך ורק בשל מצבו הרפואי האמור, אחפוף חלק מעונש המאסר המותנה לעונש שבכוונתי להטיל על הנאשם וכמובן שאסב את תשומת לב שב"ס למצבו הרפואי של הנאשם.

סוף דבר

74. מילה לסיום - ערה אני לכך כי מתחם הענישה, כמו גם הענישה שבכוונתי לגזור על הנאשם, אינה נתמכת בפסיקה נוכח הקושי לאתר מקרים דומים ברף חומרה גבוה כבמקרה שבפניי. עם זאת, צו השעה הוא אשר מחייב הטלת ענישה מחמירה על מי אשר שב ומבצע עבירות אכזריות של איומים קשים ברצח ופגיעה במתלוננת בנוכחות הקטינה והדגמה של עבירת שיסוף צוואר, שנמשכים על פני שנה שלמה. היה זה הנאשם אשר שאל את המתלוננת באחד מאיומיו אם היא זוכרת את המקרה בו האב רצח את האימא לעיני הילדים ואיים כי ירצח אותה ואת בתם הקטינה. מדי יום אנו נחשפים למקרים קשים של אלימות, תוקפנות, איומים והטרדות וללא מעט מקרי רצח שמטבע הדברים מזעזעים את המדינה כולה. מעשיו של הנאשם חמורים ביותר. איומיו מהדהדים ואינם נותנים מנוח - לא רק למתלוננת אלא לכל מי שקורא את דבריו, בעיקר כאשר דברים דומים אמר הנאשם לבת זוגו הקודמת זמן לא רב קודם לכן. הנאשם שב ואיים ואמר למתלוננת כי המשטרה אינה מרתיעה אותו. כי מעצר אינו מרתיע אותו. וניכר כי גם מאסר על תנאי אינו מרתיע אותו. משכך לא נותר אלא להטיל על הנאשם ענישה משמעותית שיש לקוות כי תקדם אצלו שינוי תפיסתי עמוק וכי ידע לנצל את תקופת מאסרו לטובת טיפול משמעותי.

75. לצד האמור לעיל שלטונות שב"ס וכל הגורמים הרלוונטיים מתבקשים לתת את הדעת לעניינו של הנאשם לקראת תום תקופת מאסרו, וזאת על מנת להבטיח את בטיחותה שלומה ושלוותה של המתלוננת, גם כאשר הנאשם ישתחרר ממאסרו.

76. לאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 22 חודשים בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. אני מורה על **הפעלת מאסר על תנאי** בן 4 חודשים שהוטל בת"פ 56612-12-15 חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בסעיף קטן א' כך **שסך הכל ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע ובכלל זאת עבירות איומים וכן עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 50,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ה. פיצוי על סך 10,000 ₪ למתלוננת אשר יופקד בבית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בעוד 60 ימים מהיום. הסך האמור יועבר למתלוננת ע"ת 1 על פי הפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך של 5000 ₪. הקנס ישולם 30 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

תשומת לב שלטונות שב"ס כי הנאשם סובל ממחלה ריאתית אשר לפי דברי הרופא המטפל, מחייבת טיפול תרופתי מתאים ומעקב מרפאתי במרפאה הייעודית בבית החולים איכילוב. משכך שלטונות שב"ס מתבקשים להפנות את הנאשם לבדיקת רופא מתאים, וככל הניתן לאפשר לנאשם להמשיך ולקבל טיפול מרפאתי תקופתי במרפאה בה טופל עד שנכנס אל בין כותלי הכלא.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.